

DZIS
w numerze

★ Kłopotliwe dziecko Rzeszy ★ Mięso, wędliny i... chłodnia ★ Rozmawiamy z „ambasadorem“ kultury francuskiej w Łodzi ★ Kto, co i z kim kręci w WFF... ★ Współzawodnictwo? Tak! - Ale jakie? ★ Sport... sport..

Opłata pocztowa uliszczona ryczałtem

Cena
50 gr
Wydanie A

DZIENNIK ŁÓDZKI

Rok XV

Łódź, sobota 16 maja 1959 roku

Nr 115 (3879)

Min. Gromyko przedkłada w Genewie radzieckie propozycje

Zawarcie traktatu pokojowego z Niemcami jest sprawą ogólnoeuropejską

Zjednoczenie — sprawą samych Niemców

GENEWA (PAP). — W piątek posiedzeniu konferencji genewskiej przewodniczył przedstawiciel W. Brytanii Selwyn Lloyd. Udzielił on głosu ministrowi spraw zagranicznych ZSRR, A. Gromyko, który przedstawił projekt traktatu pokojowego z Niemcami, uzasadniając go w 45-minutowym przemówieniu.

A. Gromyko podkreślił, że gdyby niemiecki traktat pokojowy zawarty został we właściwym czasie, nie ulega wątpliwości, że mieliśmy obecnie do czynienia z innymi Niemcami i inną sytuacją w Europie. Nie sposób przecież wyobrazić sobie, aby w wypadku istnienia traktatu pokojowego mogły nastąpić takie fakty, jak włączenie NRF do NATO, wyposażenie Bundeswehry w broń atomową i rakietową i odwetowe wystąpienia w Niemczech zachodnich, tj. to wszystko, co wykopło głęboką przepaść między obu państwami niemieckimi i stworzyło atmosferę napięcia, tak charakterystyczną dla dzisiejszej sytuacji w Niemczech i w ogóle w Europie.

20 bm. przybędzie do Polski delegacja Zgromadzenia Państwowego WRŁ

WARSZAWA (PAP). — Na zaproszenie Sejmu PRL przybędzie do Polski z rewizytą w dniu 20 bm. delegacja Zgromadzenia Państwowego Węgierskiej Republiki Ludowej.

Delegacji przewodniczą Istvan Vass — wiceprzewodnicząca Zgromadzenia Państwowego WRŁ, sekretarz Patriotycznego Frontu Ludowego.

Delegacja węgierska przebywać będzie w Polsce około dwóch tygodni.

Delegacja węgierska rewizytuje Sejm PRL, którego delegacja z ówczesnym wiceambasadorem Sejmu prof. Stanisławem Kulczyńskim na czele przebywała w Węgierskiej Republice Ludowej w lipcu 1956 roku.

Depesza KC PZPR do zjazdu Szwajcarskiej Partii Pracy

WARSZAWA (PAP). — Komitet Centralny Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej wysłał do obradującego w Zurichu VII Zjazdu Szwajcarskiej Partii Pracy depeszę z serdecznymi pozdrowieniami.

Jutro — Święto Ludowe

W niedzielę — 17 maja, wieść polska obchodzi Święto Ludowe. W niektórych miejscowościach odbyły się już z tej okazji uroczyste otwarte zebrania kół ZSL i organizacji PZPR.

W przededniu święta, w sobotę odbędzie się w Operze Warszawskiej akademii, a 17 bm. lu dowcy i goście z terenu stolicy wezmą udział w wiecu zorganizowanym w Wilanowie.

Wzajemne wizyty okrętów Danii i Polski

WARSZAWA (PAP). — Na zaproszenie dowództwa Marynarki Wojennej PRL w dniu 21 maja br. przybędzie z wizytą kurtuazyjną do Gdyni eskadra duńskiej marynarki wojennej pod dowództwem komandora — S. G. Jorgensena.

Wizyta okrętów duńskiej marynarki wojennej potrwa do 25 maja br.

Jednocześnie na zaproszenie marynarki wojennej Danii 22 maja br. przybędzie z wizytą do Kopenhagi eskadra okrętów Polskiej Marynarki Wojennej z niszczycielem „Gromem“ na czele.

Wizyta okrętów polskich w Danii trwać będzie do 26 maja bieżącego roku.

czonowego państwa niemieckiego. Rząd radziecki uważa, że najtrafniejszym rozwiązaniem problemu byłoby przyznanie Berlinowi zachodniemu statusu wolnego, zdemilitaryzowanego miasta.

A. Gromyko dodał, że rząd radziecki wraz z innymi zainteresowanymi państwami gotów jest opracować odpowiednie gwarancje, by proponowany status zachodniego Berlina był przestrzegany i by nikt z zewnątrz nie wtrącał się w sprawę wolnego miasta.

Mówca stwierdził, że zaletą projektu radzieckiego jest przede wszystkim to, iż traktat pokojowy z Niemcami, zawarty na podstawie tego projektu, da je trwałą gwarancję bezpieczeństwa zarówno b. ofiarom agresji hitlerowskiej, jak i samemu narodowi niemieckiemu, który w przeszłości niejednokrotnie musiał płacić milionami ofiar ludzkich za krwawe awantury militarystów niemieckich.

A. Gromyko zaproponował wzięcie radzieckiego projektu za podstawę dyskusji nad sprawą traktatu pokojowego z Niemcami. Dodał on, że delegacja radziecka oczywiście gotowa jest rozpatrzyć inne ewentualne propozycje uczestników konferencji, zmierzające do szybkiego zawarcia traktatu pokojowego z Niemcami.

Nawiązując do przedstawionych w czwartek propozycji mocarstw zachodnich, Gromyko podkreślił, że zawierają one różne elementy — rozbrojenia, bezpieczeństwa europejskiego, kwestii Berlina, zjednoczenia Niemiec i uregulowania sprawy niemieckiej w ogóle, przy czym — jak oświadczył przedstawiciel Zachodu — wszystkie te sprawy mają być rozpatrzone jako jedna nierozdzielna całość.

Minister spraw zagranicznych NRD, pan Bolz mówił wczoraj, że rząd NRD gotów jest rozpatrzyć z NRF zagadnienia traktatu pokojowego i inne aktualne problemy dotyczące obu państw niemieckich. Jednakże rząd NRF na razie nie reaguje na te oświadczenia.

Biorąc pod uwagę rzeczywistość istniejącą sytuację, rząd radziecki nie widzi innej możliwości niż zawarcie traktatu pokojowego z dwoma państwami niemieckimi, gdyż zaś do czasu podpisania traktatu pokojowego utworzona została konfederacja państw niemieckich — zawarcie traktatu z tą konfederacją, jak również z NRD i NRF.

Nie wolno też ignorować faktu, że podczas gdy sprawa zjednoczenia Niemiec dotyczy głównie Niemców, to kwestia traktatu pokojowego dotyczy interesów wielu narodów europejskich i nie tylko europejskich.

Dlatego też rząd radziecki jest zdania, iż konferencja ministrów spraw zagranicznych powinna skoncentrować całą uwagę przede wszystkim na kwestii traktatu pokojowego z Niemcami.

Gromyko wyraził nadzieję, że uczestnicy konferencji zapoznają się zapewne z radzieckim projektem traktatu pokojowego z Niemcami oraz odpowiednimi propozycjami rządu radzieckiego, dotyczącymi trybu zawarcia tego traktatu. Mówca podkreślił, że propozycje zawarcia traktatu pokojowego z Niemcami obejmują równocześnie rozwiązanie problemu Berlina zachodniego. Z chwilą podpisania traktatu pokojowego, rzecz jasna, odpadną czterostonne porozumienia określające tryb zarządzania i okupowania Niemiec, w tym również Berlina. Tym samym reżim okupacyjny istnieje jeszcze w Berlinie zachodnim przestanie istnieć i zlikwidowane zostanie źródło ostrych tarć między państwami. W związku z tym powstaje kwestia określenia przyszłego statusu Berlina zachodniego na okres, dopóki nie zostanie przywrócona jedność Niemiec, a Berlin stanie się stolicą zjedno-

czonowego państwa niemieckiego. Rząd radziecki uważa, że najtrafniejszym rozwiązaniem problemu byłoby przyznanie Berlinowi zachodniemu statusu wolnego, zdemilitaryzowanego miasta.

A. Gromyko dodał, że rząd radziecki wraz z innymi zainteresowanymi państwami gotów jest opracować odpowiednie gwarancje, by proponowany status zachodniego Berlina był przestrzegany i by nikt z zewnątrz nie wtrącał się w sprawę wolnego miasta.

Mówca stwierdził, że zaletą projektu radzieckiego jest przede wszystkim to, iż traktat pokojowy z Niemcami, zawarty na podstawie tego projektu, da je trwałą gwarancję bezpieczeństwa zarówno b. ofiarom agresji hitlerowskiej, jak i samemu narodowi niemieckiemu, który w przeszłości niejednokrotnie musiał płacić milionami ofiar ludzkich za krwawe awantury militarystów niemieckich.

A. Gromyko zaproponował wzięcie radzieckiego projektu za podstawę dyskusji nad sprawą traktatu pokojowego z Niemcami. Dodał on, że delegacja radziecka oczywiście gotowa jest rozpatrzyć inne ewentualne propozycje uczestników konferencji, zmierzające do szybkiego zawarcia traktatu pokojowego z Niemcami.

Nawiązując do przedstawionych w czwartek propozycji mocarstw zachodnich, Gromyko podkreślił, że zawierają one różne elementy — rozbrojenia, bezpieczeństwa europejskiego, kwestii Berlina, zjednoczenia Niemiec i uregulowania sprawy niemieckiej w ogóle, przy czym — jak oświadczył przedstawiciel Zachodu — wszystkie te sprawy mają być rozpatrzone jako jedna nierozdzielna całość.

Z konferencji prasowych delegacji ZSRR i USA w Genewie

GENEWA (PAP). — Jak donosi specjalny wysłannik PAP, piątkową konferencję prasową delegacji radzieckiej prowadził wiceminister spraw zagr. W. Zorria. Po przedstawieniu w obszernym zarysie wypowiedzi ministra Gromyki w sprawie traktatu pokojowego z Niemcami, Zorria odpowiadał na pytania. Niektóre z nich podajemy poniżej:

PYT. — Ile prawdy zawierają pogłoski, że między wielkimi mocarstwami miało dojść do tajnego porozumienia, iż do udziału w konferencji dopuszczane zostaną tylko Polska i Norwegia?

ODP. — Nie było i nie ma żadnego porozumienia tego rodzaju. Delegacja ZSRR postawiła sprawę udziału Polski i Czechosłowacji, jako pełnoprawnych uczestników konferencji i nie było mowy o dyskutowaniu kwestii osobnego udziału Polski, Czechosłowacji lub Norwegii.

PYT. — Biorąc pod uwagę, że mówił się o udziale Polski i Czechosłowacji, jako pełnoprawnych uczestników konferencji, jak należy rozumieć, że upłynęło już pięć dni, a żadne z tych państw nie bierze w niej udziału?

ODP. — Należy ubolewać nad tym faktem. Delegacja ZSRR dała wyraz temu ubolewaniu bezpośrednio po tym, jak mocarstwa zachodnie sprzeciwiły się udziałowi Polski i Czechosłowacji. Można żywić nadzieję, że w najbliższej przyszłości w toku dyskusji znajdzie się okazja do ponownego poruszenia tej sprawy, delegacja ZSRR w każdym razie zamierza to uczynić.

GENEWA (PAP). — Na konferencji prasowej, zwołanej przez delegację amerykańską, rzecznik prasowy odczytał krótką deklarację stwierdzającą, że delegacja amerykańska jest „rozczarowana“ z powodu przemówienia ministra Gromyki.

Na pytanie, jak delegacja USA ocenia dotychczasowe wyniki konferencji, rzecznik odpisał: — „Lepiej, niż oczekiwaliśmy. Spodziewaliśmy się, że dyskusja proceduralna potrwa tydzień, a tymczasem okazało się, że możemy szybko przejść do sedna sprawy“.

Berlin Praża Warszawa

Venturelli najszybszym kolarzem wczorajszego etapu

- Polska drużyna nadal na 5 miejscu
- Stanisław Gazda — pierwszy z Polaków na stadionie w Łodzi

Gazda

(Od specjalnego wysłannika)

Przedostatni etap z Katowic do Łodzi rozstrzygnął się zasadniczo rzecz biorąc na półetapie z Siewierza do Częstochowy. Kolarze startowali na czas mając do przejechania tylko 40 km. Nie trzeba chyba

Najlepsza trójka na etapie łódzkim — Venturelli, Schur i Geldermans na podium zwycięzców.

W Warszawie na czele przebywała w Węgierskiej Republice Ludowej w lipcu 1956 roku.

W niedzielę — 17 maja, wieść polska obchodzi Święto Ludowe. W niektórych miejscowościach odbyły się już z tej okazji uroczyste otwarte zebrania kół ZSL i organizacji PZPR.

Wyścig w cyfrach

WYNIKI INDYWIDUALNE XII ETAPU		15. Francja 13:42.31	
1. Venturelli (Włochy)	4:24.32	16. Włochy	13:42.49
2. Schur (NRD)	4:25.29	17. Monaco	13:42.53
3. Geldermans (Holandia)	4:26.39	18. Luksemburg	13:45.20
4. Vanderveken (Belgia)	4:27.01	WYNIKI INDYWIDUALNE PO 12 ETAPACH	
5. Christow (Bułgaria)	4:27.49	1. Schur (NRD)	51:33.49
6. Trappe (Włochy)	4:27.59	2. Venturelli (Włochy)	51:38.18
7. Adler (NRD)	4:28.02	3. Vanderveken (Belgia)	51:39.03
8. Pauw (Holandia)	4:28.09	4. Geldermans (Holandia)	51:39.23
9. Bangsborg (Dania)	4:28.17	5. Adler (NRD)	51:40.02
10. Balwert (Holandia)	4:28.35	6. Christow (Bułgaria)	51:41.12
11. Melichow (ZSRR)	4:28.50	7. Melichow (ZSRR)	51:42.21
12. Goozens (Belgia)	4:28.56	8. Kapitonow (ZSRR)	51:43.85
13. Gokstein (NRD)	4:28.59	9. Bedwell (Anglia)	51:46.28
14. Krivka (CSR)	4:29.10	10. Fornalczyk (Polska)	51:47.19
15. Loevke (NRD)	4:29.32	11. Gazda (Polska)	51:53.12
16. FORMALCZYK (Polska)	4:29.37	12. Podobas (Polska)	52:02.49
17. Kapitonow (ZSRR)	"	13. Pruski (Polska)	52:17.00
18. Bedwell (Anglia)	"	14. Frutki (Polska)	52:44.23
19. Dumitrescu (Rumunia)	"	15. Głowaty (Polska)	55:35.05
20. GAZDA (Polska)	4:29.39	WYNIKI DRUŻYNOWE PO 12 ETAPACH	
21. GŁOWATY (Polska)	4:31.06	1. ZSRR	154:45.43
22. PODOBAS (Polska)	4:31.68	2. NRD	154:48.46
23. PRUSKI (Polska)	4:32.57	3. Anglia	155:02.20
24. CZARNECKI (Polska)	4:33.09	4. Belgia	155:10.09
WYNIKI DRUŻYNOWE XII ETAPU		5. POLSKA	155:14.44
1. NRD	13:22.30	6. Holandia	155:24.41
2. Holandia	13:23.23	7. Bułgaria	155:24.57
3. Belgia	13:26.43	8. CSR	155:31.10
4. ZSRR	13:28.28	9. Włochy	155:46.44
5. Rumunia	13:30.19	10. Rumunia	156:01.44
6. Polska	13:30.22	11. Dania	156:32.17
7. Anglia	13:30.24	12. Węgry	157:31.43
8. CSR	13:31.09	13. Monaco	157:46.15
9. Bułgaria	13:31.14	14. Francja	158:43.49
10. Dania	13:32.19	15. Jugosławia	158:59.04
11. Szwajcaria	13:34.46	16. Szwajcaria	160:22.39
12. Jugosławia	13:35.00	17. Finlandia	160:46.45
13. Węgry	13:37.33	18. Luksemburg	167:15.01
14. Finlandia	13:38.55		

Współzawodnictwo? Tak! — Ale jakie?

Ciekawa dyskusja toczyła się na ostatnim posiedzeniu Prezydium Zarządu Gł. Związku Zaw. Prac. Przemysłu Włók. Odzież. i Skórzanego. Tematem jej były sprawy współzawodnictwa pracy oraz samorządów robotniczych. W efekcie tych obrad, w których uczestniczył wiceminister przemysłu lekkiego Wł. Kakieta, wysunęto interesujące propozycje dla opracowania ramowych zasad, współzawodnictwa pracy w przedsiębiorstwach przemysłu lekkiego.

Informując o tym, warto

Prof. dr Edward Rosset ponownie wybrany rektorem WSE

W związku z upływem kadencji władz wyższych uczelni, odbyło się w dniu wczorajszym posiedzenie senatu Akademickiego Wyższej Szkoły Ekonomicznej w Łodzi, poświęcone wyborowi rektora i prorektora. W wyniku głosowania jednomyślnie został ponownie wybrany rektorem prof. dr Edward Rosset. Prorektorem zaś został doc. dr Edward Wojciechowski.

podkreślić, iż postępowanie w dziedzinie pomocy dla tego ruchu ze strony tak związków zawodowych jak resortu jest odmiennie od tendencji dekretywania współzawodnictwa pracy, zamykania go w ściśle określonych ramach zarządzeń organizacyjnych czy przepisów.

Rozważania władz związkowych i resortu na temat współzawodnictwa pracy dotyczyły ogólnych tylko założeń organizacyjnych. Podkreślono bardzo wyraźnie, iż współzawodnictwo to opierać się winno przede wszystkim na inicjatywie załóg odpowiadającej aktualnym potrzebom danego przedsiębiorstwa.

Ruch współzawodnictwa pracy w nowym założeniu zrywa całkowicie z biurokratyczną rejestracją. Ma on do spełnienia doniosłą rolę organizatora pracy, inicjatora postępu technicznego w fabryce a nawet bodźców w kierunku podnoszenia i rozwijania kwalifikacji zawodowych robotników.

— Chcemy — jak zaznaczył minister Kakieta — aby współzawodnictwo to było współzawodnictwem nie tylko mięśni, ale i mózgow, by rozwijało

się nie skrepowane ogólnymi przepisami.

Dla omówienia tych wszystkich problemów odbędzie się w pierwszych dniach czerwca br. narada w Zarządzie Głównym Związku z udziałem przedstawicieli zakładów pracy. Na naradzie zostaną omówione propozycje charakteru organizacyjnego wyłonione na ostatnim posiedzeniu Prezydium Zarządu Głównego.

Propozycje te zakładają półroczny okres trwania współzawodnictwa międzyzakładowego zamiast dotychczas praktykowanego kwartalnego. Istotną sprawą jest warunek, iż tylko ten zakład może brać udział we współzawodnictwie międzyzakładowym, który zgłosił swój akces do tego oraz równorzędnie prowadzić będzie współzawodnictwo pracy wewnątrz zakładu w formach jak najróżnorodniejszych: o tytuł najlepsze go majstra, najlepszej brygady, o najlepszą jakość produkcji, krzewienie postępu technicznego, podnoszenia kwalifikacji zawodowych itp. W obecnej chwili około 50 proc. zakładów bierze udział we współzawodnictwie pracy. Na wyróżnienie zasługują zakłady takie jak ZPB im. Marchlewskiego, ZPW im. Gwardii Ludowej i ZPB w Andrychowie, gdzie ruch współzawodnictwa pracy stał się już tradycją w pracy załogi.

Poza problemami współzawodnictwa pracy uczestniczący w posiedzeniu Prezydium Zarządu Gł. dokonali oceny akcji wyborczej do rad robotniczych. Rady te zostały wybrane w 397 przedsiębiorstwach przemysłu lekkiego, w tej liczbie 102 zakłady wybrały 437 rad oddziałowych rad robotniczych.

Jeśli idzie o skład obecnie wybranych rad robotniczych w porównaniu z radami wybranymi w 1957 roku — należy stwierdzić, iż obecnie poważnie wzrosła liczba robotników w radach robotniczych, z 53 proc. w r. 1957 do 65 proc. w br.

(wyrz).

Radzieccy laureaci nagród TPP-R przekazali pieniądze na budowę szkół

Dwaj literaci radzieccy — Konstanty Paustowski i Borys Latożyński laureaci nagród przyznanych za rok ub. przez ZG TPP-R za krzewienie kultury polskiej w ZSRR, przekazali należne z tego tytułu sumy po 20 tys. zł na rzecz budowy szkół Tysiąclecia w Warszawie.

Zgodnie z życzeniem ofiarodawców — prezydium stołecznego komitetu koordynacyjnego SFBS postanowiło pieniądże te zużyć na wyposażenie dwóch gabinetów pomocy naukowych w jednej ze szkół, których budowę rozpoczyna już na terenie dzielnicy Stare-Miasto.

Kandydatura Polski będzie rozpatrywana na sesji GATT

GENEWA (PAP). — Kandydatura Polski na uczestnika GATT (powszechne porozumienie w sprawie handlu i celnego) rozpatrywana będzie na sesji GATT, która rozpocznie się w Genewie. GATT nie jest organizacją międzynarodową, lecz porozumieniem zawartym pierwotnie w 1947 roku przez 23 państwa, które udzieliły sobie wzajemnie zniżek celnych i zgodziły się na pewne postanowienia zapewniające skuteczne funkcjonowanie porozumień o redukcji celnych. Podstawowy artykuł porozumienia zobowiązuje do wzajemnego stosowania klauzuli najwyższego uprzywilejowania.

Otwierając obrady przewodniczący Garcia Oidini wyraził nadzieję, że sesja ta będzie „dobrym początkiem w nawiązaniu ściślejszych stosunków między członkami GATT a Polską”.

Należy nadmienić, że Polska od roku 1952 korzysta z udzielonego jej prawa uczestniczenia w sesjach GATT w charakterze obserwatora.

Bezpłatne leczenie szpitalne dla wszystkich dzieci do 1 roku życia

15 bm. minister zdrowia podpisał rozporządzenie wprowadzające bezpłatne leczenie szpitalne dla wszystkich dzieci w Polsce do jednego roku życia. Ma to szczególne znaczenie w odniesieniu do dzieci wiejskich, których rodzice w większości nie mają uprawnień do bezpłatnego lecznictwa.

Wprowadzenie bezpłatnego szpitalnego leczenia dla niemowląt jest jeszcze jednym krokiem zmierzającym do zapewnienia najmłodszym dzieciom w Polsce jak najlepszej opieki. Wprowadzić dzięki usilnym staraniom służby zdrowia wskaźnik śmiertelności nie mowlat na 1000 urodzeń zmalał ze 120 w roku 1951 do 72 w roku ubiegłym, niemniej należy w dalszym ciągu do jednego z najwyższych w Europie.

Sytuacja pod tym względem na terenie całego kraju jest

bardzo niejednolita. Tam gdzie jest lepsza opieka lekarska, wyższa kultura sanitarna ludności, wyższe są również wskaźniki śmiertelności — niemiełwiat 36,2, natomiast w woj. warszawskim wskaźnik ten wynosi już 76,6, a w woj. kieleckim aż 81,5.

Sytuacja wymaga podjęcia przez rady narodowe i odpowiednio organizacje społeczne szerokiej akcji dla podniesienia poziomu kultury sanitarnej kraju — szczególnie na wsi.

Ropa naftowa na Śląsku?

W czasie wierceń poszukiwawczych węgla między Jaworzniem a Ciekówkami, na obszarze przylegającym do kop. „Bierut” geolodzy natrafili na ślady ropy naftowej. Przesycone nią były piaskowce, wydobyte z otworu wiertniczego.

Stanowi to prawdziwa rewelacja naukowa, gdyż po raz pierwszy w Polsce w tego rodzaju formacji geologicznej natrafiono na ropę naftową. Czy to niezniszczalne odkrycie będzie miało znaczenie praktyczne, wykażą dalsze szczegółowe badania. Mogą być to bowiem nieznaczne lokalne ilości ropy naftowej, nie mające żadnego znaczenia eksploatacyjnego, bądź też mogą stanowić „przeciek” z innych obszarów.

NAGRODY na festiwalu filmowym w Cannes

PARYŻ (PAP). — Film produkcji francuskiej „Orfeusz muzyki” zdobył „złotą palmę” na festiwalu w Cannes. „Złota palma” zdobył również krótkometrażowy film czeskosłowacki „Motyle tu nie żyją”. Znana aktorka francuska Simone Signoret zdobyła nagrodę za najlepszą kreację. Z aktorów tak sama nagrodę otrzymali Orson Welles, Dean Stockwell i Bradford Dillman.

Specjalną nagrodę jury przyznano jednemu z filmów bugarskich w reżyserii Konrada Wolfa.

Nagrodę stowarzyszenia autorów scenariuszy filmowych uzyskał film francuski w reżyserii Alaina Reswala „Hiroshima, moja miłość”. Reżyser francuski Francois Truffaut otrzymał nagrodę za reżyserię filmu „Czteryście plag”. Specjalną nagrodę w dziale filmów komediowych przyznano wierszemu filmowi „Polikarp, nawczył kaligrafii”. Nagrodę międzynarodową otrzymał film meksykański „Kazari”. Ponadto wyróżniono film japoński „Szraszka”.

Polski film krótkometrażowy „Zmiana warty” otrzymał specjalną nagrodę. Nagrodę taką przyznano również jednemu filmowi francuskiemu i jednemu amerykańskiemu.

Radio i telewizja

SOBOTA, 16 MAJA

6.30 Wiadomości. 6.36 Muzyka poranna. 6.50 Dziennik poranny. 6.50 Gimnastyka. 7.00 „Radio-Reklama”. 7.30 Dziennik poranny. 7.45 Muzyka poranna. 8.30 Wiadomości. 8.36 Muzyka symfoniczna. 9.00 (L) Koncert rozrywkowy orkiestry mandolinistów LRPR p. d. Edwarda Clukczy — Romana Sobajda — mezzosopran. 9.30 Poetycki koncert żywczeń. 10.00 Muzyka. 10.35 „Radiostacja młodzież”. 11.00 Poranny Koncert Chopinowski. 11.30 „Ścieżka hiszpańska” — sulta M. Dostala. 11.45 Porady praktyczne dla kobiet. 11.57 Sy-

gnał czasu z Krakowa. 12.04 Wiadomości. 15.00 Wiadomości. 15.10 Pieśni i tańce ze zbiorów Oskara Kolberga. 15.30 Dla dzieci słuchowisko Bogdana Ostromeckiego pt. „Monte Cassino”. 16.05 (L) Muzyka rozrywkowa. 16.15 Muzyka. 16.30 Transmisja z zakończenia XII Kolarskiego Wyścigu Pokoju. 17.20 (L) Tańce hiszpańskie. 17.35 (L) „Mieszkańcowi ankiety” — felieton. 17.50 (L) Muzyka z płyt. 18.00 (L) Łódzki dziennik radiowy. 18.25 Felieton Marceliego Jorsta. 18.35 Muzyka i aktualność. 19.00 (L) Felieton tygodnia. 19.15 (L) Muzyczna muzyka. 19.35 Korespondencja z zagranicy. 19.50 Piosenki francuskie. 20.00 „Z kraju i ze świata”. 20.27 Komediarski z zakończenia XII Kolarskiego Wyścigu Pokoju. 20.35 Kronika sportowa i wyniki Totalizatora Sportowego. 20.40 Gra Poznańska 15-ka Radiowa. 21.00 „Matysiakowie”. 21.30 Magazyn „Millenium”. 22.00 Wiadomości. 22.05 Muzyka tan. 23.00 Mniej znane utwory Klaudiusza Debussy'ego. 23.30 Muzyka tan. 23.50 Ostatnie wiadomości. 24.00 Muzyka taneczna.

TELEWIZJA

Sobota, 16 maja

16.00 XII Wyścig Pokoju — sprawa wodzania z zakończenia XII i ostatniego etapu Łódź — Warszawa (W). 17.50 Przerwa. 18.30 Wszystkie dni tygodnia (L). 19.00 Dzieńnik telewizyjny (W). 19.15 Spotkanie ze studentami (W). 19.35 Telefoto-Wystawa (W). 19.45 Reklama (W). 19.55 Program tygodnia (L). 20.10 Film fab. prod. austriackiej „Córka pułku” (L). 21.45 Dziennik telewizyjny cz. II (W). 21.55 Muzyka z taśmy (W). 22.10 Program satyryczno-muzyczny (W).

ADOLF DYMSZA

W KARUZELI
16 STRON 12k

Dnia 13 maja 1959 roku zmarł, przeżywszy lat 68

Józef Andrzejewski

b. przewodniczący Rady Nadzorczej Rz. Sp. Z. i Zb. „Zespół Rymarzy” w Łodzi.

Wyprowadzenie zwłok nastąpi dnia 16 bm. o godz. 16 z kaplicy emmentarsza na Dolach.

Żegnamy Go z serdecznym żalem
PRACOWNICY, ZARZĄD I RADA NADZORCZA
RZ. SP. Z. I ZB. „ZESPÓŁ RYMARZY” w ŁODZI.

(34)

— Prosiłbym o zanotowanie — Karłowicz uklonił się w kierunku sądu. — Sa dalsze pytania? — zapytał Gawiński. — Tymczasem dziękuję. — Karłowicz usiadł. — Prokurator odchrząknął i coś ostentacyjnie podkreślił w swych aktach.

— Czy można? — Przesz skłinał przyzwalając głową.

— A wiec — prokurator usiłował świdrować Balbinę ostrym spojrzaniem, ta jednak wlepila akurat oczy w złocisty lańcuch na piersi prezesa i nawet tego nie dostrzegła — świadek zeznał w czasie śledztwa: „Myśle, że go już dawno sprzedał”. Czyż nie tak? — Zerknęła na niego niechętnie. — Ten znowu czego się przycepiła!

— Może i powiedziałam. Bo to moge spaścić każde słowo? Zresztą nawet wtedy nie bardzo wiedziałam co mówię. Stali nade mną jak jakie katy. Człowiek był skołowany do reszty.

Na sali zasemrał w paru miejscach cichy śmiech. Prezes zastukał ołówek — proszę o spokój! — Prokurator odchrząknął. — To był zegarek na reke?

— Tak. — Proszę mi więc powiedzieć, czy w ostatnich czasach powiedzmy nawet ściślej: w ciągu ostatniego tygodnia przed morderstwem świadek widział choć raz na reku oskarżonego ten zegarek?

— Może widziałam, a może i nie. — To nie jest odpowiedź — podkreślił ostro. — Ale kiedy naprawdę... czy to człowiek ma

głowe, żeby się wszystkiemu przyglądać? A i panicz, to do domu wpadał jak po ogniu. Więc gdzie tu w tych warunkach?

Następnie przed barierką dla świadków, stanęła Aniela Kacik.

— „Okno mojej kuchni, proszę wysokiego sądu, wychodzi akurat na okna gabinetu profesora Letyńskiego... — opowiadała z rozwlekłą dokładnością. Widać było, że jest niezmiernie przejęta ważnością swojej roli.

— Są pytania?

Prokurator podziękował milczącym gestem, Karłowicz za to poderwał się skwapliwie.

— Owszem. A więc w momencie zgaśnięcia światła świadek widział tylko, że oskarżony uniósł krzesło?

Spojrzała na niego z pretensją. „Tylko”? Jakby jeszcze tego było mało. Czyż nie jest najgłośniejszym świadkiem w tej całej sprawie?

— No bo jak potem było ciemno, to co mogłam jeszcze więcej zobaczyć? — burknęła opryskliwie.

— Otóż to. Potem nie mógł świadek zobaczyć nic — podkreślił w powietrzu tkwiącym pomiędzy palcami długopisem.

— Czy widział świadek również i profesora Letyńskiego?

— Jak na dłoni.

— Czy oskarżony trzymał w momencie wyłączenia prądu krzesło dokładnie na wysokości głowy swojego ojca?

Zachnęła się — skąd moge wiedzieć, czy akurat dokładnie? Przecież nie mierzyłam.

— Oczywiście, że nie. Albo, gdyby było niżej, albo wyżej, to świadek chyba by to zauważył?

Potarła palcem nasadę nosa.

— Nie było ani wyżej, ani niżej.

— Aha. Więc na równi z głową zamordowanego. Tak zresztą — zeznał świadek również i w śledztwie. Proszę teraz powiedzieć sądu, w jakiej odległości stał wtedy oskarżony od swego ojca?

— Blisko.

— To bardzo rozległe pojęcie i właściwie nie nie wyjaśnia. Tyle? — Odmierzył rękoma około metra.

— Skąd... o wiele bliżej.

— Tyle? — Zmniejszył odstęp mniej więcej do połowy.

— Chyba tak.

— A może — wychylił się ku niej ponad pulpitem ławy obrończej — jeszcze bliżej? Wybuchnęła. — Ja tam nie żaden inżynier, żeby móc powiedzieć ile akurat centymetrów.

— Proszę się nie unosić — powiedział spokojnie — tu chodzi o życie człowieka — ostatnie słowa zabrzmiały tak przejmująco, że drgnęła i nagle zmiękła niczym przekłuty balon. — A więc stali bardzo blisko siebie? — zapytał znowu.

— Może i bardzo — z jej poprzedniej ważności nie pozostało już nic.

— Świadek widział również moment podnoszenia krzesła przez oskarżonego?

— Widziałam — teraz odpowiadała cicho i głos jej lekko drżał.

O życie człowieka? Jezu Chryste, jakże mogła o tym zapomnieć? Spojrzała twórczo ku ławie oskarżonych, gdzie pomiędzy swoma milicjantami siedział człowiek, nisko twierząc głowę. Tak nisko, że trudno by dojrzeć choć rąbka twarzy. Władec... Czyż to tak dawno, gdy w krótkich majteczkach... i te szyszki, które rzucał w jej okno... Przecież chodziło właśnie o jego życie. Adwokat musiał dwukrotnie powtórzyć następne pytanie zanim zdolała powrócić do jakiejś takiej równowagi ducha.

— Czy oskarżony podnosił je po prostej linii od podłogi?

Zamrugnął niezbyt przytomnie oczyma.

— Co... podnosił?

— Krzesło — wyjaśnił cierpliwie. Zdażył już zauważyć co się z nią dzieje. — Więc czy podnosił to krzesło w taki sposób? — Wykonał ruch jakby podnosząc coś bardzo ciężkiego. Obserwowała uważnie i z napięciem. Od każdego jej słowa mogło zależeć niezmiernie wiele. Na czoło wystąpiły drobne kropelki potu,

Boże święty, żeby tylko nie powiedzieć czegoś inaczej. Ale czyż była w stanie przypomnieć sobie dokładnie każdy szczegół? Wtedy przecież też, jakby w jakiejś gorączce.

— Więc? — Ponaglił adwokat nie doczekawszy się odpowiedzi.

— Tak — potwierdziła z zastanowieniem — właśnie w taki sposób.

— A w jaki jeszcze inny sposób można podnosić krzesło z ziemi? — dobiegła ironiczna uwaga prokuratora, Karłowicz spojrział na niego z ukosa.

— Istnieje wiele innych sposobów. Powiedzmy siega się po coś, co stoi przed nami w pewnej odległości. Albo też z jednego, czy drugiego boku, wtedy czynność podnoszenia wygląda zupełnie inaczej — zilustrował to dla sądu i sali odpowiednimi ruchami. Teraz zwrócił się znowu do świadka — a więc nie szarpnął tego krzesła ku sobie, tylko je po prostu podnosił?

— Tak, tylko je po prostu podnosił — powtórzyła jak wierne echo.

Prokurator słuchał z rosnącą uwagą. Zdawał sobie sprawę do czego obrońca zdążył. Podniósł się pospiesznie, ledwo przebrzmiało echo ostatniej odpowiedzi.

— Czy oskarżony zamierzał się tym krzesłem na ojca?

— Ale Kacik była już teraz ostrożna w formułowaniu swych odpowiedzi. Była bardzo ostrożna. — Jak nigdy dotąd w całym swoim życiu.

— Tego już nie widziałam, bo zgasło światło.

— Ale czy przed jego zgaśnięciem świadek odniósł wrażenie, że oskarżony chce się zamieżyć krzesłem do ciotu?

Wyprostowana na ławie obrończej postać Karłowicza przypominała w tej chwili wielką, czarny wykrzyknik. Widać było, że pragnie zabrać głos.

Gawiński spojrział pytająco — o co chodzi, panie adwokacie?

(Ciąg dalszy nastąpi)

Mięso, wędliny i... chłodnia

Na naszych Ziemiach Zachodnich

„Kłopotliwe dziecko Rzeszy”

„Pomorze Odrzańskie na wschód od Odry, Prusy Wschodnie, Marchia Graniczna, regencja Frankfurt n/Odra, północny i wschodni Śląsk — są całkowicie niekorzystnie położone, bez możliwości wyrównawczych.

Ten wycinek państwa jest... troską całej Rzeszy”.

Cytat powyższy pochodzi z książki niemieckiego uczonego — prof. Volza, wydanej w okresie międzywojennym. Prof. Volz nie był odosobnionym w ocenie sytuacji terenów obejmujących obecnie nasze Ziemię Zachodnią. Zbyteczne byłoby cytowanie innych jeszcze prac uczonych niemieckich. Wszystkie opierały się na oficjalnych sprawozdaniach statystycznych, wydawanych przez rząd Rzeszy w Berlinie.

„Sorgenland des Reiches” — kłopotliwe dziecko Rzeszy — oto nazwa nadawana prowincjom wschodnim przez ekonomistów i socjologów. Niemcy z Nadrenii i Bawarii używali po prostu pogardliwej nazwy „Polakei”.

Z prowincji wschodnich nieustannie emigrowano na zachód. Ogólna liczba tych emigrantów przekroczyła w okresie międzywojennym milion osób.

W 1930 r. sześć pruskich prowincji wschodnich przedłożyło prezydentowi Hindenburgowi memoriał, w którym czytamy m. in.:

„Chociaż więć prowincje Kresów Wschodnich, z powodu wysokiej liczby urodzin, z dawien dawna uchodzą za kolebke Rzeszy, to jednak nasze straty siły biologicznej... są więcej niż groźne dla przyszłości sprawy niemieckiej na wschodzie”.

I dalej:

„Dłuższe milczenie nie dałoby się pogodzić z naszym sumieniem, albo pozostawić te sprawy własnemu biegowi i wedy pogodzący się tam z finis Germaniae (końcem Niemiec), albo też nastąpi zajęcie zdecydowanego stanowiska wobec niedoli wschodniej i wobec Polaków”.

Tyle materiały niemieckie. Jasne, że w Rzeszy powściągliwie chciano w ten sposób wnieść rewizjonistyczne nastroje wobec Polski, która uznano za sprawcę uciążliwej gospodarczej i demograficznej sytuacji nad Odrą oraz Prus Wschodnich. Innymi słowy wszystko byłoby dobrze, gdyby nie niepodległa Polska.

Niezależnie od intencji rewizjonistów fakty pozostają faktami: wschodnie prowincje Rzeszy odgrywały rolę Niemiec III kategorii. Z każdym rokiem wzrastała tam ilość zamykanych fabryk. Górny Śląsk wobec swego konkurenta, Zagłębia Ruhry, zepchnięty został na pozycję outsidera. Zamykano kopalnie, huty, zakłady metalowe. To są fakty znane i nie mogą im zaprzeczyć nawet działacze rewizjonistycznych ziomków.

A jak to było z tym „zapieczeniem rolniczym” Rzeszy? Obecnie odrzyna się koncepcje rolniczego wschodu, „spichlerza Niemiec”. A co mówią dane statystyki niemieckiej?

Otóż, mimo iż prowincje wschodnie stanowiły 21 proc. obszaru Rzeszy, dostarczały reszcie Niemiec w zbożach cielebnych — 3,2 proc. kwoty aprowizacyjnej, w ziemiach — 2,5 proc., w trzodzie chlewnej — 4,5 proc., w bydło — 1,5 proc. Są to dane z lat dobrego urodzaju 1927/28. Pozostałe części Niemiec wolały widocznie importować produkty żywnościowe, aniżeli sprowadzać je ze „swojego” wschodu.

Jak podają źródła niemieckie, we wschodnich prowincjach niszczała 1/7 zbiorów ziemniaków, a dobre żniwa były pospolitym „kryzysem obfitości”, czyli katastrofą gospodarczą.

Prowincje wschodnie, mimo dogodnej bazy rozwoju przemysłu (Górny Śląsk), pozostawały zawsze obszarami rolniczymi. Sytuacja ekonomiczna mieszkańców była znacznie gorsza niż w reszcie kraju. Tak np. w Prusach Wschodnich dochód na głowę ludności wynosił 63 proc., a na Górnym Śląsku 79 proc. przeciętnej dla całego Niemiec. Tu tkwimy m. in. przyczyny odpływu ludności na zachód. Szukano tam bardziej dogodnych warunków bytowania. Waria w tym miejscu przypomnieć, jak to w okresie plebiscytu śląskiego orwano tysiące urodzonych na Śląsku, lecz zamieszkałych już gdzie indziej obywateli niemieckich. Byli to „poszukiwacze chleba” i nie im potrzebny był Śląsk, lecz obszarnikom z Pszczyny i właścicielom kopalń i hut.

Często boleje prasa rewizjonistyczna w NRF nad rozluźnianiem się więzów uczuciowych łączących przesiadłców z „niemieckim Wschodem”, tzn. naszymi Ziemiach Zachodnimi. Liczne dane ankietowe wykazują, że gdyby mogli oni wrócić, to większość pozostałaby w nowych miejscach osiedlenia. Jest to zrozumiały proces. Przemieszczający się już nowe życie, wzrasta także nowe pokolenie przywiązane do miejsc, w których się urodziło lub wychowało. Proces to nieodwracalny. On to właśnie stanowi bodaj największe niebezpieczeństwo dla przeróżnych ziomków rewizjonistycznych. Tracą one bazę swego działania. Oczywiście, przywódcy tych ziomków chętnie wróciłiby na Ziemię Zachodnią. Pamiętajmy, że w większości rekrutują się oni z junkrów i byłych właścicieli fabryk. A utracony majątek to rzecz, która się pamięta długo.

Mówiąc o apetytach rewizjonistów zachodniemieckich, słusznie przewidujemy, że nie skończyły się one na Ziemiach Zachodnich. Latwo to wywnioskować z logiki wydarzeń ubiegłych 40 lat. Powrót Ziemi Zachodnich do Niemiec postawiłby znów sprawę zaplecza. A więc przyszyłyby chętni na Poznańskie i Litzmanstadt, a potem... Dalszy ciąg znany. Prof. Hallstein wspominał coś tam i o Uralu.

Ziemię Zachodnią w granicach Niemiec powersalskich były Hinterlandem, w granicach Polski Ludowej są nierozdzielalną częścią składową naszego organizmu państwowego. Produkcja przemysłu na tych ziemiach osiągnęła już 150 proc. poziomu przedwojennego. Nie ma tam teraz problemów zbytu, zaplecza. Nie ma też katastrof gospodarczych z powodu nadmiaru produkcji rolniczej.

Wprawdzie tego raczą nie dostrzegać różnej maści rewizjoniści, ale taka już jest ich natura.

E. TULKO

Wielokrotnie podnoszono problem zaplecza przemysłu mięsnego w dyskusjach na forum Prezydium RN m. Łodzi i sesjach RN, a to przy okazji omawiania zaopatrzenia Łodzi w mięso, oraz jakości wędlin. Podawano za jedną z przyczyn złej produkcji wędlin i nie zawsze dobrego stanu mięsa brak należytego zaplecza przemysłu mięsnego, prymityw itp. Za warunek ogólnej poprawy sytuacji w produkcji mięsa i wędlin, podniesienia ich jakości i sprawności zaopatrzenia, uznano budowę chłodni — głównego zaplecza Rzeźni.

KRÓLUJE PRYMITYW

Potwierdzenie tezy, że rzeczywistość warunki, w jakich pracuje dzisiejsza Rzeźnia przy ul. Inżynierskiej, są złe, miałem okazję znaleźć podczas kilkugodzinnego zwiedzania hal produkcyjnych.

W towarzystwie pełnomocnika dyrektora do spraw budowy zakładu inż. Andrzeja Armatajsa zagładałem wszędzie. Począwszy od hal ubojowych, rozbieralni mięsa, magazynów smalcu, a skończywszy na pomieszczeniach starej chłodni, w której mięso nie może dłużej przebywać niż 12 godzin. Nieomal wszędzie spotykaliśmy — prymityw. Można śmiało powiedzieć, że Łódźka Rzeźnia, należąca do jednej z największych tego rodzaju w kraju, pracuje w najgorszych warunkach.

Obecnie Rzeźnia zmuszona jest korzystać z usług chłodni na Widzewie i na Zabieniu, co podraża własne koszty, nie mówiąc już o tym, że ma to poważny wpływ na niedostateczne zaopatrzenie w artykuły mięsne miasta i województwa.

BUDOWA NOWEJ CHŁODNI — PROBLEM ZASADNICZY

W tej sytuacji, wspomniana na wstępie chłodnia, której

budowę rozpoczęto na terenie zakładów przed dwoma laty — urasta do problemu zasadniczego. Tym bardziej, że chłodnia ta — jedyna tego rodzaju w kraju — to potężny kolos o kubaturze 70.000 m³. Koszt tej budowy szacuje się na 45 mln. zł.

Miałem okazję podziwiać potężny gmach — choć tylko 1-piętrowy — w stanie surowym zamkniętym. Przytaczała swym ogromem hale, w których — obok pomieszczeń chłodniczych i nowoczesnymi urządzeniami — znalazły się rozbieralnia mięsa, centralna peklownia z 58 basenami, suszarnia skrzyń, magazyny smalcu i lodu, wytwórnia sztucznego lodu.

Po raz pierwszy zastępuje się przy rozbiórce mięsa klimatyzację, która pozwoli na zachowanie jednakowej temperatury od 10 do 12 stopni. Ponadto w rozbieralni zainstaluje się nowoczesny, całkowicie automatyzowany amerykański stół — taśmę, przy którym będzie pracowało kilkunastu robotników.

W chłodni przewidziana jest temperatura do zamrażania mięsa — 25° a do ochładzania od 1 do +4°.

W takich warunkach będzie można przez trzy dni przechowywać poważny zapas — ponad 500 ton mięsa.

Mięso specjalnymi kolejkami poślizgowymi — dziś robotnicy na odcach przenoszą sztuki — będzie wędrowało prosto do samochodów.

Krótko mówiąc — supernowoczesne urządzenia nowej chłodni pozwolą nie tylko na właściwe przechowywanie mięsa w warunkach jak najbardziej higienicznych, Rzeźnia zwiększy również swój dzienny ubój. Trzeba bowiem wiedzieć, że po całkowitej rozbudowie zakładu wraz z adaptacją sasiadujących z chłodnią dwu hal ubojowych — przewiduje się wzrost dziennej produkcji mięsa z 163 do 250 ton.

TEN TERMIN MUSI BYĆ DOTEŻYMANY

Kiedy ruszy ta prawdziwa „fabryka” mięsa? Kiedy wreszcie poprawi się jego jakość?

Naczelny dyrektor zakładu mięsnego — Marian Barłóg — informuje, że było już kilka obowiązujących terminów ukończenia budowy chłodni. Wiele przyczyn składało się na to, że do dziś nie widać końca jej budowy.

Wykonawca — Łódzkie Przedsiębiorstwo Budownictwa Przemysłowego — tłumaczył się raz brakiem odpowiedniej ilości robotników, bądź też brakiem materiałów budowlanych. Rezultat — niestety do przewidzenia. Roboty budowlane opóźniono o cały rok. Stan surowy (zamknięty) chłodni winien bowiem być ukończony w końcu 1957 r.

Dzisiaj wyznaczono już następny termin (który już z kolei?) oddania do użytku tego tak koniecznego obiektu. W końcu grudnia br. chłodnia ma być całkowicie ukończona.

na. Czy termin ten będzie dotrzymany?

Już w tej chwili zarysowują się poważne trudności z dostawą tak niezbędnego materiału, jakim jest specjalny przewód elektryczny. Już w tej chwili dyrekcja zakładów mięsnych musi staczać prawdziwe boje o zapewnienie sobie generalnego wykonawcy, który by przejął adaptację sąsiadujących z chłodnią dwu hal ubojowych. Obecny wykonawca, który prowadzi budowę chłodni, nie „pali” się bynajmniej do przyjęcia dodatkowych robót. Powierzenie zaś innemu przedsiębiorstwu budowlanemu tych prac stworzyłoby chaos na samej budowie. A bez odpowiedniej rozbudowy wspomnianych hal nie można będzie w pełni wykorzystywać nowoczesnej chłodni, której budowa musi być wreszcie ukończona w końcu tego roku!

Dlatego też Łódzki Zarząd Budownictwa winien poświęcić więcej, niż dotychczas, uwagi tej tak ważnej dla naszego miasta inwestycji.

JERZY KRASKOWSKI

ROBOCOZIM KNECI W W.F.F.

Zofia Marcinkowska, studentka PWST w Krakowie, gra w filmie „Lunatyk” rolę młodej dziennikarki.

i również o środowisku studenckim projektuje się realizację drugiego filmu pt. „Niewinni czarodzieje”. Oczekuje się jeszcze tylko zatwierdzenia scenariusza.

„Kolorowe pończochy” to tytuł nowego filmu, którego realizację rozpoczyna zespół „Studio” w Łódzkiej W.F.F. Film składa się z dwu nowel napisanych przez Janusza Nasfetera. Tytuł pierwszej „Jadźka”, drugiej — „Kolorowe pończochy”. Są to przejęcia dorastających dziewcząt, przypominające swym klimatem filmowym „Małe dramaty”, przyjęte ostatnio bardzo ciepło przez publiczność festiwalową w Cannes.

Ponieważ twórcy „Kolorowych pończoch” nie znaleźli jeszcze odpowiednich postaci głównych — młode uzdolnione dziewczęta w wieku 14—16 lat mają szansę zagrania w tym filmie.

W czerwcu rozpoczyna się zdjęcie do tego filmu, które wykona się w Łodzi i częściowo w Toruniu.

„Lunatyk” — taki tytuł nosi film spółki autorskiej St. Manturzewski, B. Poreba i Ryszard Ber. Reżyseria B. Poreby.

Jest to film o dużym podkładzie emocjonalnym i psychologicznym. Porusza społeczne problemy młodzieży. Piątka znudzonych, młodych ludzi zabawia się bzdurną grą na ruchomych schodach, zaciepają ludzi i, chcąc w ten sposób zabić nadmiar czasu, z którym nie wiadomo co robić. Dochodzi w pewnych okolicznościach do bójki. Jej konsekwencje pozostają w ścisłym związku z dalszymi losami głównych bohaterów. Rodzą się nowe konflikty życiowe wobec których trzeba będzie zająć stanowisko. Jak postąpią główni bohaterowie Roman i Piotr?

Wykonawcami są studenci PWST w Warszawie, Krakowie i Łodzi oraz aktorzy T. Jasiukiewicz i Ludwik Pak.

(lg)

Weryfikacja pracowników służby zdrowia

Decyzją resortu zdrowia i Związku Zawodowego Pracowników Służby Zdrowia przeprowadzenie weryfikacji fachowych pracowników lecznictwa etapami, tzn. najpierw lekarzy a następnie innych grup — uległo ostatnio zmianie. Weryfikacja objęty zostanie równocześnie cały fachowy personel medyczny, a więc zarówno lekarze jak i farmaceuci, pielęgniarzy, felczy, położne, higienistki szkolne itp. — łącznie ponad 170 tys. osób. Już obecnie przystąpiono

do wysuwania kandydatów do wojewódzkich komisji weryfikacyjnych. Przy ministrze zdrowia powołana zostanie główna komisja weryfikacyjna, która zajmie się rozstrzygnięciem najbardziej trudnych i drażliwych spraw.

Praca komisji weryfikacyjnych będzie trudna i odpowiedzialna. Szczególnie umiędlonego zaletwienia będą wymagały sprawy lekarzy, którzy nie uzyskali dyplomów, gdyż np. przy zdawaniu ostatnich egzaminów zaskoczyła ich wojna, bądź też studowali w czasie okupacji i w końcowym okresie zmuszeni zostali do przerwania nauki itp. Zdarzały się również fakty wydawania — w pierwszym okresie po wojnie — dyplomów, w oparciu o zaświadczenia profesorów, pisemne oświadczenia kolegów ze studiów itp. Wszystkie tego rodzaju sprawy będą wymagały skrupulatnego sprawdzenia i ostrożnego uprządkowania.

NOWOŚCI na półkach księgarskich

Roman Bratny — Sześciu torturanci. „PIW” z 12. Jest to opowieść o Polaku, który po powstaniu warszawskim znalazł się we Francji. Po 11 latach postanowił wrócić do kraju, odwiedzić towarzyszy współziomków powstania.

Rozmawiamy z „ambasadorem” kultury francuskiej w Łodzi

Poznaliśmy się po pewnym odczycie, w czasie którego pan Regis Boyer rzucał śmiało sady, dotyczące wspaniałej literatury francuskiej. Jest to pisanstwo niezwykle trudne do zrozumienia — mówi — tragiczne w swoim wyrazie, poszukujące klucza do współczesności, ale przez swoje wartości poznawcze niezmiernie ludzkie.

Mój rozmówca — człowiek lat 27, ma za sobą studia w paryskiej Sorbonie i trzy dyplomy magisterskie; ze wspaniałej literatury francuskiej, analityki i literatury skandy-nawskiej. Obok francuskiego i angielskiego operuje biegle duńskim, szwedzkim i norweskim. Obecnie przygotowuje tezę doktorską. Przed wyjaz-

dem z kraju otrzymał tytuł profesora uniwersytetu paryskiego.

Do Polski przyjechałem w ramach wymiany profesorów polskich i francuskich, jako jeden z czterech takich wyśianników naszego rządu. Moim zadaniem jest krzewienie wśród Polaków znajomości języka i literatury francuskiej. Pracuję jako lektor na uniwersytecie. W ciągu miesiąca rozpocząłem już kursy z pracownikami naukowymi uniwersytetu i politechniki, w najbliższym czasie „dotrę” do Akademii Medycznej. Prowadzę też zajęcia z nauczycielami języka francuskiego w szkołach średnich.

Być może, w przyszłym roku szkolnym uda się otworzyć na uniwersytecie kurs romanistyki, wtedy tam również podjęję pracę. Jako patriota marzę również o otwarciu w Łodzi choćby filii Instytutu Francuskiego.

— Jak pan się u nas czuje, rzucony nagle w nieznaną kraj, inne stosunki, bez znajomości języka polskiego?

— Jestem naprawdę zaskoczony przyjęciem. Obawiam się tylko, że nigdy nie zdołam się nauczyć waszego języka, bo wszyscy wola mówić ze mną po francusku. Do przyjazdu do Łodzi skłaniał mnie gorąco rektor UL prof. dr A. Szpunar i jestem mu bardzo za to wdzięczny. W mojej pracy pomagają mi bardzo także pracownicy katedry romanistyki i lektorzy języka francuskiego.

— Jak pan spędza wolny czas po pracy?

— Nie mogę w ten sposób dzielić swojego dnia. Kursy, prelekcje (odbyłem już dwie — w LDK i Domu Kultury Nauczycieli), przygotowania do zajęć, praca nad tezą — tak to wygląda. W południe snędzam zbyt dużo czasu w re-

stauracji, gdzie, jak na mój temperament, za długo trzeba czekać.

Dażę stale do poszerzenia kręgu moich współpracowników i słuchaczy. Szczególnie chciałbym nawiązać kontakt z młodzieżą studencką. Jeden ze studentów obiecał mi ułatwić porozumienie z Radą Okręgową ZSP ale, jak na razie, nic z tego nie wyszło.

Dostrzegam, że zarówno znajomość języka jak i literatury francuskiej jest w Polsce „własnością” inteligencji i to starszego pokolenia. Chciałbym bardzo rozszerzyć ten krąg.

Zyczymy panu Boyer — „ambasadorowi” kultury francuskiej w Łodzi — sukcesów w jego trudnej pracy, w której na pewno napotka wiele zrozumienia i zainteresowania w naszym mieście.

Rozmawiał: J. BRYSZ

WYSTAWA książki angielskiej

W dniach od 18-31 maja w godzinach 11-18 odbędzie się w lokalu CBWA (Piotrkowska 102) wystawa książki angielskiej Oxford University Press zorganizowana przez Państwowe Wydawnictwo Naukowe.

Ekspozycja obejmuje prace z szeregu dziedzin nauki oraz antologię literatury pięknej angielskiej i niektórych klas języków innych krajów, w tym również i Polski. M. in. znajdziemy tam Reymonta, Prusa, Sienkiewicza i Szymanowskiego tłumaczonych na język angielski.

ORMO

munduruje się

W ramach akcji mundurowania ORMO, biorą również udział pomagający finansowo zakłady pracy.

Dla umundurowania członków ORMO w dzielnicy Ruda, Zakład Przem. Wehlaniego im. Gwardii Ludowej przekazały sumę 15.000 zł.

Ponieważ akcja umundurowania ORMO w dzielnicy Ruda po stepuje w tyle za innymi dzielnicami, Komenda MO w Rudzie apeluje do zakładów pracy tej dzielnicy, by w ramach swej możliwości przysyłali finansową pomoc. Dla kompletnego umundurowania ORMO-wców w Rudzie potrzebne jest 60.000 zł.

Rok pracy Społecznego Komitetu do Walki z Gruźlicą w Łodzi

Zadeklarujmy swój czynny udział i pomoc

Odnajdaj, pod przewodnictwem radnego dyr. Wróblewskiego odbyło się walne zebranie sprawozdawczo-wyborcze Społecznego Komitetu do Walki z Gruźlicą w Łodzi — na którym podsumowano blisko półroczną jego działalność na terenie naszego miasta oraz nakreślono główne kierunki pracy na najbliższy okres.

Na wstępie, przewodniczący komitetu, niestrudzony bojownik na froncie walki z gruźlicą — prof. dr Jadwiga Szustrowa — wyraziła wielką radość z uchwalonej przed paru tygodniami przez Sejm ustawy o zwalczaniu gruźlicy.

Ustawy, której podstawowe założenia sprowadzają się, najogólniej biorąc, do zagwarantowania ludności miast i wsi, zarówno ubezpieczonej jak i nie ubezpieczonej: bezpłatnych świadczeń w zakresie zapobiegania, rozpoznawania i leczenia gruźlicy. Nowa ustawa zapewnia ponadto możliwość dłuższego leczenia choroby przez przedłużenie okresu pobierania zasiłku chorobowego do jednego roku, oraz podwyżkę zasiłków.

Z dotychczasowej działalności komitetu zapoznaliśmy zebranych: sekretarza zarządu komitetu — nac. Stanisław Talaeh oraz skarbnik — dyr. Paweł Lichodziejewski.

W okresie sprawozdawczym członkowie Komitetu zgodnie z założeniami statutowymi główny nacisk kładli na mobilizowanie aktywność społeczną do czynnego udziału w walce z gruźlicą. W wyniku te-

go, w Łodzi, w chwili obecnej — poza Komitetem Miejskim — działa już siedem komitetów dzielnicowych oraz kilkanaście terenowych kół blokowych i zakładowych. Te społeczne ogniska w dużym stopniu przyczyniły się zarówno do szerszego, aniżeli dotychczas, propagowania przeciwigruźliczej oświaty sanitarnej w naszym mieście (szczególnie nasilenie tej akcji miało miejsce w okresie obchodu jubileuszu 50-lecia walki z gruźlicą w Łodzi), jak i zgromadzenie większych funduszy na cele walki z gruźlicą. Te ostatnie, w okresie sprawozdawczym osiągnęły sumę około 800 tys. zł.

Pozwoliło to m. in. przyznać około 118 najbardziej potrzebującym podopiecznym, poszczególnych terenowych poradni przeciwigruźliczych, doradczych zapomóg pieniężnych lub w naturze, pokrycie opłat za 6-tygodniowy pobyt ponad 200 dzieci z rodzin gruźliczych na specjalnych koloniach letnich, czy np. zakupienie kamery fotograficznej wraz ze światłomierzem dla Rehabil. Świadczeń Gruźliczej, korzystającej z nauki w szkole zawodowej przy Sanatorium Przeciwigruźliczym w Łagiewnikach. Gros tych funduszy (zgodnie zresztą z życzeniem ofiarodawców tzn. Prezydium RN m. Łodzi) przeznaczono zostało na zakupienie autokaru dla zorganizowania ruchomej stacji badań małowabrazkowych.

Spśród wielu słusznych poczynań komitetu w okresie sprawozdawczym na szczególną uwagę zasługują jeszcze opracowanie specjalnej ankiety, dotyczącej zagadnień gruźlicy (pozwoliła ona zorientować się w stopniu uświadomienia społeczeństwa w tym kierunku), która w ilości ponad 20 tys. egzemplarzy rozpraważono do wszystkich łódzich szkół i instytucji oraz zakładów pracy. Najlepsze odpowiedzi (wplynieło ich ok. 2.000), po komisyjnym rozpatrzeniu, zostaną nagrodzone.

W dyskusji (zarówno przedstawiciele służby zdrowia jak i społeczne aktywność rekrutującej się nie z tzw. „ludzi w białej”) postulowano m. in. konieczność energiczniejszego egzekwowania od władz terenowych polepszenia warunków mieszkaniowych dla rodzin gruźliczych, zwiększenia środków oraz opracowania jednolitego regulaminu w sprawie tzw. „pomocy doradczej” materiałnej i w naturze podopiecznym poradni przeciwigruźliczych, oraz dalszego kontynuowania starań o uruchomienie sanatorium dla chorych na przewlekłą gruźlicę (Domu Chroników).

Realizacja jednak tych słusznych zamierzeń będzie możliwa tylko wówczas, o ile społeczeństwo, Łódź w pełni doceni znaczenie i konieczność włączenia się do walki z gruźlicą o ile zadeklaruje swój czynny udział i pomoc. Na to właśnie w pierwszym rzędzie liczy nowo wybrany 23-osobowy zarząd komitetu w skład prezydium którego weszli: prof. dr Jadwiga Szustrowa jako przewodniczący; ks. prałat dr Zdzisław Hejdelich i poseł na Sejm Stanisław Niedzielski — wiceprzewodniczący; nac. Stanisław Talaeh — sekretarz; dyr. Paweł Lichodziejewski — skarbnik, oraz przewodniczący komisji propagandowej — red.

Gustaw Markun, metodyczno-organizacyjny — Henryk Nejmantowicz i finansowo-gospodarczy — Kazimierz Karłowicz. (m)

WSPÓŁPRACA komitetów opiekuńczych ze szkołami różnie się układa

Jesteśmy w przededniu zakończenia roku szkolnego i służną rzeczą jest dokonanie rzutu oka na, niektóre osiągnięcia w zakresie współpracy zakładów opiekuńczych ze szkołami.

Na początku bież. roku szkolnego, a zwłaszcza z okazji Dnia Nauczyciela, zakłady opiekuńcze wykazywały sporo inwencji w zakresie współpracy ze szkołami oraz istniejącymi na ich terenie komitetami rodzicielskimi. To zainteresowanie zakładów sprawami szkolnymi skończyło się jednak na ogół wraz ze świętem nauczyciela. A przecież wskazania m. in. Komitetu Łódzkiego PZPR odnośnie odczenia opieka „swoich” szkół nie były tylko wskazaniem o świateła, nie sugerowały akcji jednorazowych, doradczych. Troška o podopiecznym szkole miała być czymś trwałym i ważnym w pracy dyrektora zakładów i rad zakładowych. Powinny one być zawsze na to, aby przysięść z pomocą szkole podopiecznej.

Jeszcze jedno spotkanie z Aleksandrem Kuzniecowa

Aleksander Kuzniecowa, popularny w Łodzi „Sasza”, od kilku dni przebywa w naszym mieście. Jak podawaliśmy, brał on udział w licznych spotkaniach z mieszkańcami Łodzi, dzieląc się swoimi wspomnieniami z czasów okupacji, podczas których

przebywał w naszym mieście, gdzie był uczestnikiem łódzkiego ruchu oporu oraz swoimi powojennymi przeżyciami. Aleksander Kuzniecowa wzięło również udział w wieczorze, organizowanym w niedzielę 17 bm., o godz. 18, w Klubie Rosyjskim przy ul. Pirmowicza 12.

Wszystkich, którzy interesują się niezwykle barwnymi przeżyciami „Saszy” — radzieckiego żołnierza i partyzanta, którego wojna zawiązała z naszym miastem — serdecznie na ten wieczór zapraszamy. Wstęp wolny. (as)

Łodzianin opracowuje kronikę ruchu esperanckiego

Łódzki księgarz Włodzimierz Pfeiffer jest autorem Kroniki ruchu esperanckiego sprzed I wojny światowej. Obecnie łodzianin, Stanisław Walicki kontynuuje to dzieło. Ponieważ brak mu danych o ruchu esperanckim w okresie międzywojennym, zwraca się za naszym pośrednictwem do wszystkich, którzy posiadają jakikolwiek dokumenty dotyczące tego ruchu (listy, poruszające sprawy esperanckie, fotografie, pamiętniki oraz akta organizacji esperanckiej w Łodzi i poza Łodzi) dla dobra sprawy przekazali mu te materiały. Ponadto bardzo pożądaną są wspomnienia starych esperantystów zarówno ustne jak i pisemne.

Stanisław Walicki przyjmując w siedzibie Związku Esperantystów w Łódzkiej Domu Kultury ul. Traugutta 18 pokój 411 we wtorek o godz. 19. Jego adres prywatny: Łódź ul. Sienkiewicza 52 m. 34. (k)

CZY odwiedzić Łuż KIERMASZ KSIĄŻKI przy ul. Piotrkowskiej 5

Uwaga, uczestnicy konkursu „Dzieje Polski w powieści i poezji”

Wczoraj umieściliśmy 10 ostatecznie już zadanie naszego — zorganizowanego — konkursu pt. „Dzieje Polski w powieści i poezji”. Obecnie zaliczane codziennie kuponu należy — po wypełnieniu — przesać do dnia 23 maja albo do redakcji „Dziennika Łódzkiego” (ul. Piotrkowska 5) zaznaczając na kopercie: „Konkurs — Dzieje Polski w powieści i poezji” albo do Domu Książki (Piotrkowska 3). Losowanie nagród odbędzie się 26, a 27 ogłosimy listę tych, do których uśmiechnął się los.

Przypominamy, że czekają ich liczne nagrody wiec: 3 zegarki, dwa komplety „Trylogii” Sienkiewicza, 3 wartościowych wydawnictw albumowych, portfel, wieszak, zegarek. Dojda do tego jeszcze nagrody ufundowane (o czym otrzymaliśmy informację w chwili oddawania do druku niniejszej notatki) przez Ludową Spółdzielnię Wydawniczą w Warszawie.

Zalaczamy dziś dodatkowy kupon zastępczy.

Kupon konkursu

Imię i nazwisko autora _____

Tytuł książki _____

Imię i nazwisko uczestnika _____

konkursu _____

Zawód i wiek _____

Adres _____

Najpiękniejsze wczasy w najpiękniejszym miesiącu

Najpiękniejszym miesiącem w roku jest, jak wiadomo maj. Rozkwitają cudne fioletowe i białe pąki bzu, upojnie pachną korwalia. Jest tak słownie na świecie, że aż się dziwić należy czemu ludzie tak mało korzystają w tym miesiącu z urlopow, przykładając upalny, duszny lipiec lub sierpień nad wonny, świeży maj.

A na wczasy w tym roku — jak nigdy dotąd — mamy obfity urodzaj. Do wyboru, do koloru. Amatorzy ziemi beskidzkiej wybiorą się na pewno chętnie do Szczyrku i Wisły. Jest także Szczawnica i Muszyna a z miejscowości Dolnego Śląska można

wybrać Kudowę, Polanice itp.

Amatorów wczasów nadmorskich ucieszy zapewne wiadomość, że można dostać skierowania do Międzyzdrojów, Krynicy Morskiej, Mieleni, Ustronia Morskiego i innych nadmorskich miejscowości. Są także do dyspozycji wczasowiczów skierowania na Jeziora Mazurskie.

Tymi wszystkimi skierowaniami dysponuje oczywiście Biuro Skierowań FWP (Piotrkowska 232). Turnusy rozpoczynają się począwszy od 20 maja br.

Oprócz tego biuro skierowań dysponuje skierowaniami na 7-dniowe wczasy statkiem po Wiśle (turnusy 2, 9 i 20 czerwca br., na 10-dniowe wczasy przybrzeżne w Kazimierzu nad Wisłą (od 1 czerwca br.) oraz na wczasy turystyczno-krajoznawcze: „Szlakami Liczyrzepy” — 25 czerwca br., „Szlakami Mazur i Warmii” oraz Szlakami Ziemi Kłodzkiej” 15 i 21 czerwca br.

O wszystkie wymienione skierowania można się starać bądź indywidualnie, bądź też przez rady zakł. Tym ostatnim chcemy zwrócić uwagę, że powinny zgłaszać się po skierowania w przewidzianym terminie, gdyż skierowania nie pobrane w porę przechodzą automatycznie do sprzedaży indywidualnej.

Wpłaty na opał

Dzielnicowe biura opałowe oraz biuro sprzedaży lokusu pogazowego rozpoczęły przyjmowanie zamówień i wpłat na opał w ramach I rzutu zapłaty na okres opałowy 59/60 r. Termin zakończenia wpłat upływa z dniem 30 września br. Do stawa opłaconego węgla rozpocznie się 17 maja br. i trwać będzie do 15 października. Równocześnie rozpoczyna się sprzedaż 20-procentowego dodatku przy usługującego wszystkim odbiorcom węgla zimowego. Należy pamiętać, że wczesne wykupienie opatu zaoszczędzi wystawiania później w długich kolejkach i czekania całymi tygodniami na przywóz zamówionego węgla. (k)

Jeszcze raz o jeżdżeniu na rowerach po alejach parkowych

Nie mieliśmy oczywiście na myśli małych dzieci, proponując wprowadzenie zakazu jazdy rowerami w Parku Sienkiewicza. W śródmieściu jest naprawdę brak miejsca dla małych spragnionych zdrowego ruchu na świeżym powietrzu i parki (Sienkiewicza, Staszica, Kolejowy) są jedynym terenem dla przedszkolnego i szkolnego ruchu koloowego. Ale, proszę pamiętać (odpowiadam na list podpisany przez: Dziadków, Rodziców, Dzieci, Mieszkańców ul. Kilińskiego, Sienkiewicza; Tuwima i Nawrot) chłopcy w wieku 12-15 lat lub więcej jeżdżą bez opamiętania po alejkach ciśniego parku, to wielkie niebezpieczeństwo dla młodszych dzieci. I ci starsi (od lat 12) mają prawo jeździć na rowerach (zgodnie z przepisami ruchu drogowego) wszędzie, gdzie ten rodzaj nawiąza (odpowiadam na list podpisany przez: Dziadków, Rodziców, Dzieci, Mieszkańców ul. Kilińskiego, Sienkiewicza; Tuwima i Nawrot) chłopcy w wieku 12-15 lat lub więcej jeżdżą bez opamiętania po alejkach ciśniego parku, to wielkie niebezpieczeństwo dla młodszych dzieci. I ci starsi (od lat 12) mają prawo jeździć na rowerach (zgodnie z przepisami ruchu drogowego) wszędzie, gdzie ten rodzaj nawiąza (odpowiadam na list podpisany przez: Dziadków, Rodziców, Dzieci, Mieszkańców ul. Kilińskiego, Sienkiewicza; Tuwima i Nawrot) chłopcy w wieku 12-15 lat lub więcej jeżdżą bez opamiętania po alejkach ciśniego parku, to wielkie niebezpieczeństwo dla młodszych dzieci. I ci starsi (od lat 12) mają prawo jeździć na rowerach (zgodnie z przepisami ruchu drogowego) wszędzie, gdzie ten rodzaj nawiąza (odpowiadam na list podpisany przez: Dziadków, Rodziców, Dzieci, Mieszkańców ul. Kilińskiego, Sienkiewicza; Tuwima i Nawrot) chłopcy w wieku 12-15 lat lub więcej jeżdżą bez opamiętania po alejkach ciśniego parku, to wielkie niebezpieczeństwo dla młodszych dzieci. I ci starsi (od lat 12) mają prawo jeździć na rowerach (zgodnie z przepisami ruchu drogowego) wszędzie, gdzie ten rodzaj nawiąza (odpowiadam na list podpisany przez: Dziadków, Rodziców, Dzieci, Mieszkańców ul. Kilińskiego, Sienkiewicza; Tuwima i Nawrot) chłopcy w wieku 12-15 lat lub więcej jeżdżą bez opamiętania po alejkach ciśniego parku, to wielkie niebezpieczeństwo dla młodszych dzieci. I ci starsi (od lat 12) mają prawo jeździć na rowerach (zgodnie z przepisami ruchu drogowego) wszędzie, gdzie ten rodzaj nawiąza (odpowiadam na list podpisany przez: Dziadków, Rodziców, Dzieci, Mieszkańców ul. Kilińskiego, Sienkiewicza; Tuwima i Nawrot) chłopcy w wieku 12-15 lat lub więcej jeżdżą bez opamiętania po alejkach ciśniego parku, to wielkie niebezpieczeństwo dla młodszych dzieci. I ci starsi (od lat 12) mają prawo jeździć na rowerach (zgodnie z przepisami ruchu drogowego) wszędzie, gdzie ten rodzaj nawiąza (odpowiadam na list podpisany przez: Dziadków, Rodziców, Dzieci, Mieszkańców ul. Kilińskiego, Sienkiewicza; Tuwima i Nawrot) chłopcy w wieku 12-15 lat lub więcej jeżdżą bez opamiętania po alejkach ciśniego parku, to wielkie niebezpieczeństwo dla młodszych dzieci. I ci starsi (od lat 12) mają prawo jeździć na rowerach (zgodnie z przepisami ruchu drogowego) wszędzie, gdzie ten rodzaj nawiąza (odpowiadam na list podpisany przez: Dziadków, Rodziców, Dzieci, Mieszkańców ul. Kilińskiego, Sienkiewicza; Tuwima i Nawrot) chłopcy w wieku 12-15 lat lub więcej jeżdżą bez opamiętania po alejkach ciśniego parku, to wielkie niebezpieczeństwo dla młodszych dzieci. I ci starsi (od lat 12) mają prawo jeździć na rowerach (zgodnie z przepisami ruchu drogowego) wszędzie, gdzie ten rodzaj nawiąza (odpowiadam na list podpisany przez: Dziadków, Rodziców, Dzieci, Mieszkańców ul. Kilińskiego, Sienkiewicza; Tuwima i Nawrot) chłopcy w wieku 12-15 lat lub więcej jeżdżą bez opamiętania po alejkach ciśniego parku, to wielkie niebezpieczeństwo dla młodszych dzieci. I ci starsi (od lat 12) mają prawo jeździć na rowerach (zgodnie z przepisami ruchu drogowego) wszędzie, gdzie ten rodzaj nawiąza (odpowiadam na list podpisany przez: Dziadków, Rodziców, Dzieci, Mieszkańców ul. Kilińskiego, Sienkiewicza; Tuwima i Nawrot) chłopcy w wieku 12-15 lat lub więcej jeżdżą bez opamiętania po alejkach ciśniego parku, to wielkie niebezpieczeństwo dla młodszych dzieci. I ci starsi (od lat 12) mają prawo jeździć na rowerach (zgodnie z przepisami ruchu drogowego) wszędzie, gdzie ten rodzaj nawiąza (odpowiadam na list podpisany przez: Dziadków, Rodziców, Dzieci, Mieszkańców ul. Kilińskiego, Sienkiewicza; Tuwima i Nawrot) chłopcy w wieku 12-15 lat lub więcej jeżdżą bez opamiętania po alejkach ciśniego parku, to wielkie niebezpieczeństwo dla młodszych dzieci. I ci starsi (od lat 12) mają prawo jeździć na rowerach (zgodnie z przepisami ruchu drogowego) wszędzie, gdzie ten rodzaj nawiąza (odpowiadam na list podpisany przez: Dziadków, Rodziców, Dzieci, Mieszkańców ul. Kilińskiego, Sienkiewicza; Tuwima i Nawrot) chłopcy w wieku 12-15 lat lub więcej jeżdżą bez opamiętania po alejkach ciśniego parku, to wielkie niebezpieczeństwo dla młodszych dzieci. I ci starsi (od lat 12) mają prawo jeździć na rowerach (zgodnie z przepisami ruchu drogowego) wszędzie, gdzie ten rodzaj nawiąza (odpowiadam na list podpisany przez: Dziadków, Rodziców, Dzieci, Mieszkańców ul. Kilińskiego, Sienkiewicza; Tuwima i Nawrot) chłopcy w wieku 12-15 lat lub więcej jeżdżą bez opamiętania po alejkach ciśniego parku, to wielkie niebezpieczeństwo dla młodszych dzieci. I ci starsi (od lat 12) mają prawo jeździć na rowerach (zgodnie z przepisami ruchu drogowego) wszędzie, gdzie ten rodzaj nawiąza (odpowiadam na list podpisany przez: Dziadków, Rodziców, Dzieci, Mieszkańców ul. Kilińskiego, Sienkiewicza; Tuwima i Nawrot) chłopcy w wieku 12-15 lat lub więcej jeżdżą bez opamiętania po alejkach ciśniego parku, to wielkie niebezpieczeństwo dla młodszych dzieci. I ci starsi (od lat 12) mają prawo jeździć na rowerach (zgodnie z przepisami ruchu drogowego) wszędzie, gdzie ten rodzaj nawiąza (odpowiadam na list podpisany przez: Dziadków, Rodziców, Dzieci, Mieszkańców ul. Kilińskiego, Sienkiewicza; Tuwima i Nawrot) chłopcy w wieku 12-15 lat lub więcej jeżdżą bez opamiętania po alejkach ciśniego parku, to wielkie niebezpieczeństwo dla młodszych dzieci. I ci starsi (od lat 12) mają prawo jeździć na rowerach (zgodnie z przepisami ruchu drogowego) wszędzie, gdzie ten rodzaj nawiąza (odpowiadam na list podpisany przez: Dziadków, Rodziców, Dzieci, Mieszkańców ul. Kilińskiego, Sienkiewicza; Tuwima i Nawrot) chłopcy w wieku 12-15 lat lub więcej jeżdżą bez opamiętania po alejkach ciśniego parku, to wielkie niebezpieczeństwo dla młodszych dzieci. I ci starsi (od lat 12) mają prawo jeździć na rowerach (zgodnie z przepisami ruchu drogowego) wszędzie, gdzie ten rodzaj nawiąza (odpowiadam na list podpisany przez: Dziadków, Rodziców, Dzieci, Mieszkańców ul. Kilińskiego, Sienkiewicza; Tuwima i Nawrot) chłopcy w wieku 12-15 lat lub więcej jeżdżą bez opamiętania po alejkach ciśniego parku, to wielkie niebezpieczeństwo dla młodszych dzieci. I ci starsi (od lat 12) mają prawo jeździć na rowerach (zgodnie z przepisami ruchu drogowego) wszędzie, gdzie ten rodzaj nawiąza (odpowiadam na list podpisany przez: Dziadków, Rodziców, Dzieci, Mieszkańców ul. Kilińskiego, Sienkiewicza; Tuwima i Nawrot) chłopcy w wieku 12-15 lat lub więcej jeżdżą bez opamiętania po alejkach ciśniego parku, to wielkie niebezpieczeństwo dla młodszych dzieci. I ci starsi (od lat 12) mają prawo jeździć na rowerach (zgodnie z przepisami ruchu drogowego) wszędzie, gdzie ten rodzaj nawiąza (odpowiadam na list podpisany przez: Dziadków, Rodziców, Dzieci, Mieszkańców ul. Kilińskiego, Sienkiewicza; Tuwima i Nawrot) chłopcy w wieku 12-15 lat lub więcej jeżdżą bez opamiętania po alejkach ciśniego parku, to wielkie niebezpieczeństwo dla młodszych dzieci. I ci starsi (od lat 12) mają prawo jeździć na rowerach (zgodnie z przepisami ruchu drogowego) wszędzie, gdzie ten rodzaj nawiąza (odpowiadam na list podpisany przez: Dziadków, Rodziców, Dzieci, Mieszkańców ul. Kilińskiego, Sienkiewicza; Tuwima i Nawrot) chłopcy w wieku 12-15 lat lub więcej jeżdżą bez opamiętania po alejkach ciśniego parku, to wielkie niebezpieczeństwo dla młodszych dzieci. I ci starsi (od lat 12) mają prawo jeździć na rowerach (zgodnie z przepisami ruchu drogowego) wszędzie, gdzie ten rodzaj nawiąza (odpowiadam na list podpisany przez: Dziadków, Rodziców, Dzieci, Mieszkańców ul. Kilińskiego, Sienkiewicza; Tuwima i Nawrot) chłopcy w wieku 12-15 lat lub więcej jeżdżą bez opamiętania po alejkach ciśniego parku, to wielkie niebezpieczeństwo dla młodszych dzieci. I ci starsi (od lat 12) mają prawo jeździć na rowerach (zgodnie z przepisami ruchu drogowego) wszędzie, gdzie ten rodzaj nawiąza (odpowiadam na list podpisany przez: Dziadków, Rodziców, Dzieci, Mieszkańców ul. Kilińskiego, Sienkiewicza; Tuwima i Nawrot) chłopcy w wieku 12-15 lat lub więcej jeżdżą bez opamiętania po alejkach ciśniego parku, to wielkie niebezpieczeństwo dla młodszych dzieci. I ci starsi (od lat 12) mają prawo jeździć na rowerach (zgodnie z przepisami ruchu drogowego) wszędzie, gdzie ten rodzaj nawiąza (odpowiadam na list podpisany przez: Dziadków, Rodziców, Dzieci, Mieszkańców ul. Kilińskiego, Sienkiewicza; Tuwima i Nawrot) chłopcy w wieku 12-15 lat lub więcej jeżdżą bez opamiętania po alejkach ciśniego parku, to wielkie niebezpieczeństwo dla młodszych dzieci. I ci starsi (od lat 12) mają prawo jeździć na rowerach (zgodnie z przepisami ruchu drogowego) wszędzie, gdzie ten rodzaj nawiąza (odpowiadam na list podpisany przez: Dziadków, Rodziców, Dzieci, Mieszkańców ul. Kilińskiego, Sienkiewicza; Tuwima i Nawrot) chłopcy w wieku 12-15 lat lub więcej jeżdżą bez opamiętania po alejkach ciśniego parku, to wielkie niebezpieczeństwo dla młodszych dzieci. I ci starsi (od lat 12) mają prawo jeździć na rowerach (zgodnie z przepisami ruchu drogowego) wszędzie, gdzie ten rodzaj nawiąza (odpowiadam na list podpisany przez: Dziadków, Rodziców, Dzieci, Mieszkańców ul. Kilińskiego, Sienkiewicza; Tuwima i Nawrot) chłopcy w wieku 12-15 lat lub więcej jeżdżą bez opamiętania po alejkach ciśniego parku, to wielkie niebezpieczeństwo dla młodszych dzieci. I ci starsi (od lat 12) mają prawo jeździć na rowerach (zgodnie z przepisami ruchu drogowego) wszędzie, gdzie ten rodzaj nawiąza (odpowiadam na list podpisany przez: Dziadków, Rodziców, Dzieci, Mieszkańców ul. Kilińskiego, Sienkiewicza; Tuwima i Nawrot) chłopcy w wieku 12-15 lat lub więcej jeżdżą bez opamiętania po alejkach ciśniego parku, to wielkie niebezpieczeństwo dla młodszych dzieci. I ci starsi (od lat 12) mają prawo jeździć na rowerach (zgodnie z przepisami ruchu drogowego) wszędzie, gdzie ten rodzaj nawiąza (odpowiadam na list podpisany przez: Dziadków, Rodziców, Dzieci, Mieszkańców ul. Kilińskiego, Sienkiewicza; Tuwima i Nawrot) chłopcy w wieku 12-15 lat lub więcej jeżdżą bez opamiętania po alejkach ciśniego parku, to wielkie niebezpieczeństwo dla młodszych dzieci. I ci starsi (od lat 12) mają prawo jeździć na rowerach (zgodnie z przepisami ruchu drogowego) wszędzie, gdzie ten rodzaj nawiąza (odpowiadam na list podpisany przez: Dziadków, Rodziców, Dzieci, Mieszkańców ul. Kilińskiego, Sienkiewicza; Tuwima i Nawrot) chłopcy w wieku 12-15 lat lub więcej jeżdżą bez opamiętania po alejkach ciśniego parku, to wielkie niebezpieczeństwo dla młodszych dzieci. I ci starsi (od lat 12) mają prawo jeździć na rowerach (zgodnie z przepisami ruchu drogowego) wszędzie, gdzie ten rodzaj nawiąza (odpowiadam na list podpisany przez: Dziadków, Rodziców, Dzieci, Mieszkańców ul. Kilińskiego, Sienkiewicza; Tuwima i Nawrot) chłopcy w wieku 12-15 lat lub więcej jeżdżą bez opamiętania po alejkach ciśniego parku, to wielkie niebezpieczeństwo dla młodszych dzieci. I ci starsi (od lat 12) mają prawo jeździć na rowerach (zgodnie z przepisami ruchu drogowego) wszędzie, gdzie ten rodzaj nawiąza (odpowiadam na list podpisany przez: Dziadków, Rodziców, Dzieci, Mieszkańców ul. Kilińskiego, Sienkiewicza; Tuwima i Nawrot) chłopcy w wieku 12-15 lat lub więcej jeżdżą bez opamiętania po alejkach ciśniego parku, to wielkie niebezpieczeństwo dla młodszych dzieci. I ci starsi (od lat 12) mają prawo jeździć na rowerach (zgodnie z przepisami ruchu drogowego) wszędzie, gdzie ten rodzaj nawiąza (odpowiadam na list podpisany przez: Dziadków, Rodziców, Dzieci, Mieszkańców ul. Kilińskiego, Sienkiewicza; Tuwima i Nawrot) chłopcy w wieku 12-15 lat lub więcej jeżdżą bez opamiętania po alejkach ciśniego parku, to wielkie niebezpieczeństwo dla młodszych dzieci. I ci starsi (od lat 12) mają prawo jeździć na rowerach (zgodnie z przepisami ruchu drogowego) wszędzie, gdzie ten rodzaj nawiąza (odpowiadam na list podpisany przez: Dziadków, Rodziców, Dzieci, Mieszkańców ul. Kilińskiego, Sienkiewicza; Tuwima i Nawrot) chłopcy w wieku 12-15 lat lub więcej jeżdżą bez opamiętania po alejkach ciśniego parku, to wielkie niebezpieczeństwo dla młodszych dzieci. I ci starsi (od lat 12) mają prawo jeździć na rowerach (zgodnie z przepisami ruchu drogowego) wszędzie, gdzie ten rodzaj nawiąza (odpowiadam na list podpisany przez: Dziadków, Rodziców, Dzieci, Mieszkańców ul. Kilińskiego, Sienkiewicza; Tuwima i Nawrot) chłopcy w wieku 12-15 lat lub więcej jeżdżą bez opamiętania po alejkach ciśniego parku, to wielkie niebezpieczeństwo dla młodszych dzieci. I ci starsi (od lat 12) mają prawo jeździć na rowerach (zgodnie z przepisami ruchu drogowego) wszędzie, gdzie ten rodzaj nawiąza (odpowiadam na list podpisany przez: Dziadków, Rodziców, Dzieci, Mieszkańców ul. Kilińskiego, Sienkiewicza; Tuwima i Nawrot) chłopcy w wieku 12-15 lat lub więcej jeżdżą bez opamiętania po alejkach ciśniego parku, to wielkie niebezpieczeństwo dla młodszych dzieci. I ci starsi (od lat 12) mają prawo jeździć na rowerach (zgodnie z przepisami ruchu drogowego) wszędzie, gdzie ten rodzaj nawiąza (odpowiadam na list podpisany przez: Dziadków, Rodziców, Dzieci, Mieszkańców ul. Kilińskiego, Sienkiewicza; Tuwima i Nawrot) chłopcy w wieku 12-15 lat lub więcej jeżdżą bez opamiętania po alejkach ciśniego parku, to wielkie niebezpieczeństwo dla młodszych dzieci. I ci starsi (od lat 12) mają prawo jeździć na rowerach (zgodnie z przepisami ruchu drogowego) wszędzie, gdzie ten rodzaj nawiąza (odpowiadam na list podpisany przez: Dziadków, Rodziców, Dzieci, Mieszkańców ul. Kilińskiego, Sienkiewicza; Tuwima i Nawrot) chłopcy w wieku 12-15 lat lub więcej jeżdżą bez opamiętania po alejkach ciśniego parku, to wielkie niebezpieczeństwo dla młodszych dzieci. I ci starsi (od lat 12) mają prawo jeździć na rowerach (zgodnie z przepisami ruchu drogowego) wszędzie, gdzie ten rodzaj nawiąza (odpowiadam na list podpisany przez: Dziadków, Rodziców, Dzieci, Mieszkańców ul. Kilińskiego, Sienkiewicza; Tuwima i Nawrot) chłopcy w wieku 12-15 lat lub więcej jeżdżą bez opamiętania po alejkach ciśniego parku, to wielkie niebezpieczeństwo dla młodszych dzieci. I ci starsi (od lat 12) mają prawo jeździć na rowerach (zgodnie z przepisami ruchu drogowego) wszędzie, gdzie ten rodzaj nawiąza (odpowiadam na list podpisany przez: Dziadków, Rodziców, Dzieci, Mieszkańców ul. Kilińskiego, Sienkiewicza; Tuwima i Nawrot) chłopcy w wieku 12-15 lat lub więcej jeżdżą bez opamiętania po alejkach ciśniego parku, to wielkie niebezpieczeństwo dla młodszych dzieci. I ci starsi (od lat 12) mają prawo jeździć na rowerach (zgodnie z przepisami ruchu drogowego) wszędzie, gdzie ten rodzaj nawiąza (odpowiadam na list podpisany przez: Dziadków, Rodziców, Dzieci, Mieszkańców ul. Kilińskiego, Sienkiewicza; Tuwima i Nawrot) chłopcy w wieku 12-15 lat lub więcej jeżdżą bez opamiętania po alejkach ciśniego parku, to wielkie niebezpieczeństwo dla młodszych dzieci. I ci starsi (od lat 12) mają prawo jeździć na rowerach (zgodnie z przepisami ruchu drogowego) wszędzie, gdzie ten rodzaj nawiąza (odpowiadam na list podpisany przez: Dziadków, Rodziców, Dzieci, Mieszkańców ul. Kilińskiego, Sienkiewicza; Tuwima i Nawrot) chłopcy w wieku 12-15 lat lub więcej jeżdżą bez opamiętania po alejkach ciśniego parku, to wielkie niebezpieczeństwo dla młodszych dzieci. I ci starsi (od lat 12) mają prawo jeździć na rowerach (zgodnie z przepisami ruchu drogowego) wszędzie, gdzie ten rodzaj nawiąza (odpowiadam na list podpisany przez: Dziadków, Rodziców, Dzieci, Mieszkańców ul. Kilińskiego, Sienkiewicza; Tuwima i Nawrot) chłopcy w wieku 12-15 lat lub więcej jeżdżą bez opamiętania po alejkach ciśniego parku, to wielkie niebezpieczeństwo dla młodszych dzieci. I ci starsi (od lat 12) mają prawo jeździć na rowerach (zgodnie z przepisami ruchu drogowego) wszędzie, gdzie ten rodzaj nawiąza (odpowiadam na list podpisany przez: Dziadków, Rodziców, Dzieci, Mieszkańców ul. Kilińskiego, Sienkiewicza; Tuwima i Nawrot) chłopcy w wieku 12-15 lat lub więcej jeżdżą bez opamiętania po alejkach ciśniego parku, to wielkie niebezpieczeństwo dla młodszych dzieci. I ci starsi (od lat 12) mają prawo jeździć na rowerach (zgodnie z przepisami ruchu drogowego) wszędzie, gdzie ten rodzaj nawiąza (odpowiadam na list podpisany przez: Dziadków, Rodziców, Dzieci, Mieszkańców ul. Kilińskiego, Sienkiewicza; Tuwima i Nawrot) chłopcy w wieku 12-15 lat lub więcej jeżdżą bez opamiętania po alejkach ciśniego parku, to wielkie niebezpieczeństwo dla młodszych dzieci. I ci starsi (od lat 12) mają prawo jeździć na rowerach (zgodnie z przepisami ruchu drogowego) wszędzie, gdzie ten rodzaj nawiąza (odpowiadam na list podpisany przez: Dziadków, Rodziców, Dzieci, Mieszkańców ul. Kilińskiego, Sienkiewicza; Tuwima i Nawrot) chłopcy w wieku 12-15 lat lub więcej jeżdżą bez opamiętania po alejkach ciśniego parku, to wielkie niebezpieczeństwo dla młodszych dzieci. I ci starsi (od lat 12) mają prawo jeździć na rowerach (zgodnie z przepisami ruchu drogowego) wszędzie, gdzie ten rodzaj nawiąza (odpowiadam na list podpisany przez: Dziadków, Rodziców, Dzieci, Mieszkańców ul. Kilińskiego, Sienkiewicza; Tuwima i Nawrot) chłopcy w wieku 12-15 lat lub więcej jeżdżą bez opamiętania po alejkach ciśniego parku, to wielkie niebezpieczeństwo dla młodszych dzieci. I ci starsi (od lat 12) mają prawo jeździć na rowerach (zgodnie z przepisami ruchu drogowego) wszędzie, gdzie ten rodzaj nawiąza (odpowiadam na list podpisany przez: Dziadków, Rodziców, Dzieci, Mieszkańców ul. Kilińskiego, Sienkiewicza; Tuwima i Nawrot) chłopcy w wieku 12-15 lat lub więcej jeżdżą bez opamiętania po alejkach ciśniego parku, to wielkie niebezpieczeństwo dla młodszych dzieci. I ci starsi (od lat 12) mają prawo jeździć na rowerach (zgodnie z przepisami ruchu drogowego) wszędzie, gdzie ten rodzaj nawiąza (odpowiadam na list podpisany przez: Dziadków, Rodziców, Dzieci, Mieszkańców ul. Kilińskiego, Sienkiewicza; Tuwima i Nawrot) chłopcy w wieku 12-15 lat lub więcej jeżdżą bez opamiętania po alejkach ciśniego parku, to wielkie niebezpieczeństwo dla młodszych dzieci. I ci starsi (od lat 12) mają prawo jeździć na rowerach (zgodnie z przepisami ruchu drogowego) wszędzie, gdzie ten rodzaj nawiąza (odpowiadam na list podpisany przez: Dziadków, Rodziców, Dzieci, Mieszkańców ul. Kilińskiego, Sienkiewicza; Tuwima i Nawrot) chłopcy w wieku 12-15 lat lub więcej jeżdżą bez opamiętania po alejkach ciśniego parku, to wielkie niebezpieczeństwo dla młodszych dzieci. I ci starsi (od lat 12) mają prawo jeździć na rowerach (zgodnie z przepisami ruchu drogowego) wszędzie, gdzie ten rodzaj nawiąza (odpowiadam na list podpisany przez: Dziadków, Rodziców, Dzieci, Mieszkańców ul. Kilińskiego, Sienkiewicza; Tuwima i Nawrot) chłopcy w wieku 12-15 lat lub więcej jeżdżą bez opamiętania po alejkach ciśniego parku, to wielkie niebezpieczeństwo dla młodszych dzieci. I ci starsi (od lat 12) mają prawo jeździć na rowerach (zgodnie z przepisami ruchu drogowego) wszędzie, gdzie ten rodzaj nawiąza (odpowiadam na list podpisany przez: Dziadków, Rodziców, Dzieci, Mieszkańców ul. Kilińskiego, Sienkiewicza; Tuwima i Nawrot) chłopcy w wieku 12-15 lat lub więcej jeżdżą bez opamiętania po alejkach ciśniego parku, to wielkie niebezpieczeństwo dla młodszych dzieci. I ci starsi (od lat 12) mają prawo jeździć na rowerach (zgodnie z przepisami ruchu drogowego) wszędzie, gdzie ten rodzaj nawiąza (odpowiadam na list podpisany przez: Dziadków, Rodziców, Dzieci, Mieszkańców ul. Kilińskiego, Sienkiewicza; Tuwima i Nawrot) chłopcy w wieku 12-15 lat lub więcej jeżdżą bez opamiętania po alejkach ciśniego parku, to wielkie niebezpieczeństwo dla młodszych dzieci. I ci starsi (od lat 12) mają prawo jeździć na rowerach (zgodnie z przepisami ruchu drogowego) wszędzie, gdzie ten rodzaj nawiąza (odpowiadam na list podpisany przez: Dziadków, Rodziców, Dzieci, Mieszkańców ul. Kilińskiego, Sienkiewicza; Tuwima i Nawrot) chłopcy w wieku 12-15 lat lub więcej jeżdżą bez opamiętania po alejkach ciśniego parku, to wielkie niebezpieczeństwo dla młodszych dzieci. I ci starsi (od lat 12) mają prawo jeździć na rowerach (zgodnie z przepisami ruchu drogowego) wszędzie, gdzie ten rodzaj nawiąza (odpowiadam na list podpisany przez: Dziadków, Rodziców,

WAŻNE TELEFONY

Pogot. Ratunkowe 404-44
 Pogot. Milicyjne 07
 Straż Pożarna 03
 Kom. Miejska MO 292-22
 Kom. Ruch. Drog. MO
 316-82
 Pryw. Pogot. Lek. 333-33
 555-55
 Pryw. Pogot. Dziec. 300-00
 MOI 359-15

TEATR

TEATR NOWY (Wieżkowski 18) g. 19.15 „Dom Bernardy Alba”
TEATR 7.15 (Traugotta 1) g. 19.15 „Madame Sans Gene”
OPERA (Piotrkowska 243) g. 19.15 „Kryścia Leśniczanka”
TEATR IM. JARACZA (ul. Jaracza 27) g. 19.15 „Ucieka mi przepióreczka”
 g. 19.15 „Wojna i pokój”
TEATR POWSZECHNY (Obr. Stalingradu nr 21) g. 19.30 „Jęgor Buleczow, i inni”
 „PINKO” (Kopernika nr 15) g. 17 „Kozalinka”
TEATR MŁODEGO WIDZA (Moniuszki nr 4a) g. 19.30 „Zielony Gil”
OPERA - nieczynna
CYRK (PL Niepodległość) g. 19.15

KONCERTY

FILHARMONIA (Narutowicza 20) g. 19.30 XLI Koncert Symfoniczny. Orkiestra PFL dyryguje Włodzimierz Osmiński. Soliści: Marioria Mitchell - fortepian (USA).

MUZEUM

MUZEUM ARCHEOLOGICZNE I ETNOGRAFI-CZNE (Pl. Wolności 14) g. 10-16.
MUZEUM SZUKI (Wieżkowskiego 36) czynne g. 9-15.
 ZOO - czynne g. 9-18.
 PALMIARNIA - czynna g. 10-18.

Co? Gdzie? Kiedy?

WYSTAWY

AMERYKA W FOTOGRAFII (A. Struga 2) czynna g. 17-21

KINA

(W nawiasach podajemy kategorie kin)

ADRIA (II studyjne - Piotrkowska 150) „Urok szatana” prod. franc. doz. od lat 18 g. 15.45, 18, 20.15

BALTYK (premierowe - Narutowicza 20) „Faryżanka” prod. franc. doz. od lat 18, g. 10, 12, 14, 16, 18, 20

DWORCOWE (II - Dw. Kabicki) „Anaconda” g. 10, 11.30, 13, 14.30, 16, 17.30, 19, 20.30

DKM (Nawrot 27) „Na zawsze” prod. USA - doz. od lat 14 g. 17, 19.45

GDYNIA (II - Tuwima 2) „Czarujące istoty” prod. franc. doz. od lat 18 g. 10, 12, 14, 16, 18, 20

LACZNOŚĆ (III - Józefów 43) „Winnia” prod. ang. doz. od lat 18, g. 19

MŁODA GWARDIA (II - Zielona 2) „Trójgłowy smok” prod. radz. doz. od lat 12 g. 10, 12, 14

MUZA (I - Pabianicka 173) „Guendalina” prod. franc. doz. od lat 18, g. 15.45, 18, 20.15

WISLA (premierowe - Tuwima 1) „Zmysły” - prod. franc. doz. od lat 18 g. 10.30, 13, 15.30

WŁOKNIARZ (premierowe - Przechodnia nr 16) „Niedobre spotkanie” - prod. franc. doz. od lat 16 g. 10, 12, 14, 16, 18, 20

WOLNOŚĆ (premierowe - Przybyszewskiego 16) „Melodje posłusznie” - prod. czeskiej, doz. od lat 16 g. 10, 12.30

WOLNOŚĆ (premierowe - Przybyszewskiego 16) „Melodje posłusznie” - prod. czeskiej, doz. od lat 16 g. 10, 12.30

PREZEDPRZEDAŻ biletów na 2 dni naprzód do kin: „Baltyk”, „Polonia”, „Wisła”, „Włokniarz”, „Wolność” - w Osrodku Usług Filmowych, ul. Wigury nr 2, godz. 12-15

Dyżury aptek

Tuwima 19, Wólczańska 37, Piotrkowska 235, Zgier ska 146, Nowotki 12, Wolska Polska 56, Dąbrowskiego 24-b.

DYŻURY SZPITALI

Poleźnictwo: Baluty - Szpital im. dr Jordana, ul. Przyrodnicza 7; Śródmieście, Widzew, Staromiejska - Szpital im. dr Wolf, ul. Lagiewnicka 34-36; Chojny, Ruda - Szpital im. Curie-Skłodowskiej, ul. Curie-Skłodowskiej 15; Polesie - Szpital im. dr Madurowicza, ul. Krzemieniecka 5

MOTOCYKL „DKW” 350 cm sprzedam pilnie Łódź, Lelewela 10 m. 9. Ogł. dać od godz. 17

MOTOCYKL „DKW” 350 sprzedam, Łódź, ul. Profesorska 10 (przy ul. Zgierskiej) od godz. 15

MASZYNE dziewiarskie sprzedam, niedrogo byle zaraz Łódź ul. Jerzego 11-18

CEGLARKE kompletna nowa, wydajność 1000 szt. na 1 godz. sprzedam. Zeton Wolniak, Pabianice, ul. Konopna 7, tel. 34-04

MOTOCYKL „DKW” 350 sprzedam, Łódź, ul. Profesorska 10 (przy ul. Zgierskiej) od godz. 15

MOTOCYKL „DKW” 350 sprzedam, Łódź, ul. Profesorska 10 (przy ul. Zgierskiej) od godz. 15

MOTOCYKL „DKW” 350 sprzedam, Łódź, ul. Profesorska 10 (przy ul. Zgierskiej) od godz. 15

MOTOCYKL „DKW” 350 sprzedam, Łódź, ul. Profesorska 10 (przy ul. Zgierskiej) od godz. 15

MOTOCYKL „DKW” 350 sprzedam, Łódź, ul. Profesorska 10 (przy ul. Zgierskiej) od godz. 15

MOTOCYKL „DKW” 350 sprzedam, Łódź, ul. Profesorska 10 (przy ul. Zgierskiej) od godz. 15

MOTOCYKL „DKW” 350 sprzedam, Łódź, ul. Profesorska 10 (przy ul. Zgierskiej) od godz. 15

OGŁOSZENIA DROBNE

NIERUCHOMOŚCI

DOMEK - 3 pokoje, kuchnia, wygodny wolny, ogródek, przy przystanku tramwajowym (okolica Dworca Kal.) sprzedam. Pośrednicy wykluczeni. Tel. 311-03

DOM jednopiętrowy murywany sprzedam. Rzgowska 52 m. 24 po godz. 18

PLAC 7.000 m kw. w Andrzejowie przy stacji - sprzedam lub zamienię na samochód „Warszawa” owent. „Simos-Aronde” Dzwonić godz. 20-21 tel. 26-9-25 9091 G

DZIAŁKĘ lasu w Letniskowej okolicy Łodzi sprzedam okazjnie tanio. Wiadomość Bolesław Czajka ul. Lutomska 42 (za kład krawiecki)

SAMOCHOÓ „Opel Olimpia” górna po remoncie w dobrym stanie sprzedam Łódź, Opmana 19 (przy ul. Śląskiej 51 w prawo) 9058 G

SAMOCHOÓ osobowy „Adler Junior” sprzedam Zakład krawiecki, Główna 20 9072 G

MOTOCYKL „DKW” 350 sprzedam pilnie Łódź, Lelewela 10 m. 9. Ogł. dać od godz. 17

MOTOCYKL „DKW” 350 sprzedam, Łódź, ul. Profesorska 10 (przy ul. Zgierskiej) od godz. 15

MASZYNE dziewiarskie sprzedam, niedrogo byle zaraz Łódź ul. Jerzego 11-18

CEGLARKE kompletna nowa, wydajność 1000 szt. na 1 godz. sprzedam. Zeton Wolniak, Pabianice, ul. Konopna 7, tel. 34-04

MOTOCYKL „DKW” 350 sprzedam, Łódź, ul. Profesorska 10 (przy ul. Zgierskiej) od godz. 15

MOTOCYKL „DKW” 350 sprzedam, Łódź, ul. Profesorska 10 (przy ul. Zgierskiej) od godz. 15

MOTOCYKL „DKW” 350 sprzedam, Łódź, ul. Profesorska 10 (przy ul. Zgierskiej) od godz. 15

MOTOCYKL „DKW” 350 sprzedam, Łódź, ul. Profesorska 10 (przy ul. Zgierskiej) od godz. 15

MOTOCYKL „DKW” 350 sprzedam, Łódź, ul. Profesorska 10 (przy ul. Zgierskiej) od godz. 15

MOTOCYKL „DKW” 350 sprzedam, Łódź, ul. Profesorska 10 (przy ul. Zgierskiej) od godz. 15

MOTOCYKL „DKW” 350 sprzedam, Łódź, ul. Profesorska 10 (przy ul. Zgierskiej) od godz. 15

Dnia 13 maja 1959 roku zmarł po długich i ciężkich cierpieniach najukochańszy mąż, ojciec i dziadek, przeżywszy lat 59

S. + P.
LEON LEWIK
 długoletni pracownik M.P.K.
 Wyprowadzenie zwłok nastąpi z kaplicy rzym.-kat. Starego Cmentarza przy ul. Ogrodowej dnia 16 maja br. o godz. 16, o czym zawiadamiają zagrożeni w głębokim smutku
ZONA, DZIECI I WNUKI.

Wszystkim, którzy w dniach choroby, żaloby i smutku pogonie
Dr med. Jana Jakuba Hajmana
 okazali nam tyle serca, współczucia i pomocy serdecznie dziękujemy
ZONA i SYN.

PRACOWNICY POSZUKIWANI

INŻYNIERA względnie technika B.H.P., najchętniej z długoletnią praktyką zatrudni Wytwórnia Filmów Fabularnych. Zgłoszenia przyjmuje dział zatrudnienia Łódź, ul. Łąkowa 29, 3624-K

INŻYNIERÓW na stanowiska inspektorów wykonawstwa oraz inżynierów, techników, majstrów wysoko kwalifikowanych na stanowiska kier. robót elektrociepłowniczych, ekonomistów d. s. planowania zatrudni Łódzkie Przedsiębiorstwo Robót Inżynierskich Łódź, ul. Lutomska 32, pokój nr 22. 3632-K

ROBOTNIKÓW nie wykwalifikowanych, pilnowczych lub dozorców oraz wóźniców przyjmą Łódzkie Zakłady Piwowarsko - Słodownicze w Łodzi, ul. Orla 25. 3591-K

KIEROWNIKA sekcji produkcji, referenta zaopatrzenia, tokarzy rewolwerowych, szlifierzy-polerowników do oddziału galvanizacyjnego, stolarza, frezera, formiera do odlewania metali kolorowych - przyjmą natychmiast Łódzkie Zakłady Metalowe P.T. w Łodzi, ul. Strzelczyka 26-28. 3679-K

DRYKIERA na blachy kolorowe - zarobek dobry (akord). Zgłosić się do Spółdzielni Pracy Wyrobów z Tworzyw Sztucznych i Metalowo-Drzewnych w Zgierzu, ul. Piątkowska nr 29.

POSZUKUJEMY do stałej pracy: kierownika zakładu gastronomicznego II kat., 6 bufetowych, kucharza, 2 kucharki, 2 rzeźników, kucharzów, inwentaryzatora, 28 pomocy kuchennych, dozorcę nocnego. Pracownicy otrzymują wyższe wynagrodzenie na warunkach ulgowych. Za kład prowadzi własne przedszkole dla dzieci i posiada dwa własne ambulatoria specjalistyczne. Zgłoszenia: sekcja personalna Oddziału Gastronomicznego P.S.S. Łódź - Wschód, ul. Piotrkowska 44, parter tel. 354-96.

INŻYNIERA elektryka-elektrotechnika ze znajomością elektroniki do pracy w biurze konstrukcyjnym przy projektowaniu regulatorów temperatury i elementów automatyki, 2 techników elektryków lub mechaników zatrudni Zakłady Wytwórcze Urządzeń Termotechnicznych M-14 w Łodzi, ul. Targowa 57. Zgłoszenia przyjmuje dział kadr w godz. od 8 do 13. 3674-K

GŁÓWNEGO księgowego ze znajomością branży budowlanej, kosztorysistę na rozliczenia budów, st. księgowego ze znajomością zagadnień finansowych, murarzy i pomocników ślusarzy, hydraulików, blacharzy, szklarzy oraz stolarzy zatrudni: natychmiast Przedsiębiorstwo Remontowo-Budowlane Handl. Wewnętrzno w Łodzi, ul. Kilińskiego 138

PRACOWNIKA na stanowisko szefa produkcji - wymagane wykształcenie wyższe lub średnie techniczne - zatrudni Kieleckie Zakłady Przemysłu Piekarniczego w Kielcach, ul. Dzierżyńskiego 49. Warunki pracy do omówienia. Mieszkanie: pokój służbowy, a no 3 miesiącach okresu próbnego dwa pokoje z kuchnią. 3675-K

PRZETARG

Pabianickie Miejskie Przedsiębiorstwo Metalowo-Drzewne
 w Pabianicach, ul. Nowotki 7-9
OGŁASZA PRZETARG

na dostawę gliny polnej 800 t, piasku budowlanego 400 t z dostawą sukcesywną do końca br.

Oferty należy składać do dnia 22 maja 1959 roku do godziny 15 w sekretariacie przedsiębiorstwa (tel. 22-74).

Komisynie otwarcie ofert odbędzie się dn. 25 maja 1959 roku.

W przetargu mogą wziąć udział przedsiębiorstwa państwowe, spółdzielcze oraz osoby prywatne.

Przedsiębiorstwo zastrzega sobie prawo odstąpienia od przetargu bez podania przyczyn, 3546-K

PRZETARG

Zakłady Chemiczne Przemysłu Terenowego w Łodzi, ul. Piotrkowska 91
OGŁASZAJĄ PRZETARG
 na remont kapitalny instalacji elektrycznej z materiału wykonawcy. Informacji udziela Oraz Słepo kosztorys wydaje dział głównego mechanika. Do przetargu mogą przystąpić instytucje państwowe, spółdzielcze i nieuspołecznione. Oferty należy składać na adres zakładów do dnia 29 maja 1959 roku w zalakowanych kopertach z napisem „Przetarg na remont kapitalny instalacji elektrycznej”. Otwarcie ofert nastąpi w dniu 2 czerwca 1959 roku.
 Zastrzega się prawo wyboru oferenta, jak również odstąpienia od przetargu bez podania przyczyn. 3673-K

Wyplata nagród

Miejskie Przedsiębiorstwo Remontowo-Budowlane Nr 6
 w Łodzi, ul. Żeromskiego nr 156
 zawiadamia wszystkich zainteresowanych, że wyplata nagród z funduszu zakładowego za rok 1958 odbywać się będzie
DO DNIA 23 MAJA 1959 ROKU.
 Wszelkie roszczenia zgłoszone po tym terminie nie będą uwzględniane. 3649-K

Przetarg ograniczony

Spółdzielnia Pracy Wyrobów z Tworzyw Sztucznych i Metalowo-Drzewnych w Zgierzu, ul. Piątkowska 29
OGŁASZA PRZETARG OGRANICZONY
 na sprzedaż samochodu ciężarowego marki Gaz AA o ładowności 1,5 t. - cena wywoławcza wynosi 30.000 zł. I przetarg odbędzie się 29 maja 1959 roku o godzinie 10 w garażu spółdzielni w Zgierzu, przy ul. Pułaskiego nr 54. II przetarg odbędzie się 12 czerwca 1959 r. o godz. 10 jak wyżej. Cena wywoławcza wynosić będzie 12.000 zł. III przetarg odbędzie się 26 czerwca 1959 r. o godz. 10 jak wyżej. Cena wywoławcza wynosić będzie 7.500 zł. Pojazd jest do obejrzenia od dnia ogłoszenia w godzinach od 9 do 13 w garażu spółdzielni w Zgierzu przy ul. Pułaskiego nr 54.
 Do przetargu ograniczonego mogą stanąć osoby fizyczne i przedsiębiorstwa, które przedstawia dokumenty wymagane zarządzeniem ministra komunikacji nr 353 z dnia 15 maja 1957 r. § 9 pkt. 2 ogłoszonego w Monitorze Polskim nr 56 z dnia 20 lipca 1957 r.
 Do oferty należy dołączyć wadium w wysokości 10 proc. ceny wywoławczej, które należy wpłacić do NBP Oddział w Zgierzu konto nr 20-6-189, 3671-K

Przetarg nieograniczony

Spółdzielnia Pracy Włóknarzy „Oleśniana” w Oleśnie Śl.
 ul. Armii Czerwonej
OGŁASZA PRZETARG NIEGRANICZONY
 na zakup następujących maszyn:

- 1) maszyny dziewiarskie mechaniczne saneczkowe typ M.D.S. pełny automat,
- 2) maszyna dziewiarska mechaniczna „Elastik” o podz. 10 śred. 14 cal,
- 3) maszyna dziewiarska ręczna „Links” podz. 13/80,
- 4) maszyna dziewiarska ręczna 12/9 D,
- 5) stół do konfekcjonowania dwustronny „Singer”.

W przetargu mogą wziąć udział zakłady państwowe, spółdzielcze i prywatne. Otwarcie ofert nastąpi w dniu 30 maja 1959 roku. Spółdzielnia zastrzega sobie wybór oferenta oraz unieważnienia przetargu. 3681-K

Przetarg nieograniczony I

ZAKŁADY PRZEMYSŁU FILCOWEGO
 w Łodzi, ul. Skrzywana 5-7.
OGŁASZAJĄ I PRZETARG NIEGRANICZONY
 w dniu 22 maja 1959 roku o godz. 10 na filce z wyceny białe i szare oraz odpady filcowe szare wg. cen obowiązujących. W przetargu mogą brać udział przedsiębiorstwa państwowe, spółdzielcze i rzemieślnicy prywatni.
 Informacji w sprawie przetargu udziela dział zbytu. Przetarg odbędzie się na ulicy Długosza 43. 3682-K

PRZETARG II

Chemiczna Spółdzielnia Inwalidów im. Ign. Łukasiewicza w Łodzi, ul. Telefoniczna 28 tel. 294-30

ogłasza na podstawie zarządzenia ministra komunikacji nr 353 z dnia 8 maja 1957 roku M. P. nr 56 z 1957 r.

II PRZETARG
 na sprzedaż samochodu ciężarowego „Deimler” typ „Benz”, ładowność 4 t. Cena wywoławcza 7.000.

Termin przetargu 23 maja 1959 roku godzina 10.

Wadium w wysokości 10 proc. ceny wywoławczej należy wpłacić do kasy spółdzielni najpóźniej do dnia 22 maja 1959 r. godz. 15. Później można oglądać w dni powszednie od godz. 8 do 15 w spółdzielni jak wyżej.
 W przetargu mogą uczestniczyć przedsiębiorstwa uspołecznione, spółdzielnie, organizacje społeczne i osoby fizyczne, 3672-K

XII WYŚCIG POKOJU BERLIN-PRAHA-WARSZAWA

Venturelli na podium zwycięzców

Na metę w Łodzi Gazda i Podobas przybyli na 4 i 5 miejscu

Żadne miasto nie witało kolarzy tak owacyjnie

(Dokończenie ze str. 1)

szego powodzenia. Może liczy na zdobycie pierwszej w tegorocznym wyścigu nagrody na lotnym finiszu w Radomsku.

Po kilkukilometrowej samotnej i wyczerpującej jeździe do Rumuna dochodzi Jugosłowianin Zirovnik. Jada oni zgodnie, dając sobie zmiany przez dalszych kilka kilometrów, ale ostatecznie wyczerpani uciekają i zostają wchłonięci

Z liczej grupy odrywa się Podobas.

przez bardzo liczną i równo jadącą grupę, w której na wyróżnienie zasługują lider wyścigu Gustaw Adolf Schur. Jada on ostrożnie. Dobrze przecież spał się na półtapiacie do Częstochowy i teraz łatwo nie straci kuszulki przodownika

Lecz oto radosna wiadomość. Widzimy jak z bardzo liczej grupy odrywa się kolarz jadący w kuszulce biało-czerwonej. Jest to Podobas. Na jego nieznacznie szosa jest gęsto zatarsowana samochodami. Przedzie ra się on przez wąż pojazdów lecz rezygnuje z ucieczki. Nadal wali szosa barwna kawalkada zawodników.

Jeśli zawodnicy tak dalej pojedą, to już z góry można tyłować zwycięzce spośród tych kolarzy, którzy mieli najlepsze czasy w Częstochowie i zaliczają się do czołówki tegorocznego wyścigu.

Pierwszy lotny finisz, pierwszy raz wygrywa Polak. Jest nim Czarniecki. Sukces ten napawa nas radością i dodaje otuchy innym zawodnikom do walki o każdą sekundę.

Na szosie nie ciekawego się nie dzieje. Kolarze w dalszym ciągu suną razem byle bliżej do Piotrkowa, do miejsca drugiego, lotnego finiszu, który wygrywa Dewolf.

Trasa jest przepięknie udekorowana. Moc flag i białych, bardzo gustownie przybranych emblematami kolarskimi z girlandami, wita przejeżdżających kolarzy. Na żadnym z etapów nie widzieliśmy tak olbrzymich tłumów, co właśnie na etapie łódzkim. Może z nami rywalizować tylko Lipsk, ale przecież Niemcy wytypowali spośród swoich miast Berlin.

Zawodnicy witani są niezmiernie serdecznie. Nad kolarzami zaczyna krążyć helikopter — to pierwszy i widoczny znak, że do mety nie jest już daleko. Kolarze nie decydują się na zmianę taktyki i w

dalszym ciągu jada razem z tym, że wzrasta nieco tempo. Jasne jest że walka o pierwsze miejsce rozstrzygnie się na ulicach miasta, a może na bieżni stadionu LKS.

Z obu stron jeździ widzą nieprzerwaną ścianę ludzi. Wszyscy wypatrują naszych. Wśród pierwszych jest Podobas. Dobrze kręci również Gazda.

Na stadionie poruszenie, bo już za chwilę wjadą kolarze. Kto będzie pierwszy? I nagle rozlega się z 40 tysięcy plus spontaniczny okrzyk: hip, hip, hurra! — witający ukazującą się błękitną kuszulkę i żółta czapeczkę Włocha Trape oraz podążających za nim dalszych kolarzy. Z radością rozpoznaje my wśród nich dwie biało-czerwone kuszulki. To Gazda i Podobas.

Czas sprintu na pierwszym półtapiacie zadecydowały, bo chociaż na metę pierwszy wpada Trape, to jednak zwycięzca przedostatniego etapu jest jego rodak Venturelli. Jemu wkładają wieniec laurowy na głowę. Wśród niemiłujących okrzyków i okłasków rozentuzjowanej publiczności obaj włoscy kolarze przejeżdżają rundę honorową, śląc pozdrowienia widzom. Gdy wrzeszcz Venturelli dopełnił ceremonii i zsiadł z roweru, chwycił go jakiś ręce i uniosły go górze. Triumfatora wczorajszego etapu poniesiono na ramionach do mikrofonu.

Powiedział krótko: — Cieszę się bardzo z odniesionego zwycięstwa, pozdrawiam publiczność łódzką i dziękuję jej za serdeczne powitanie.

W odpowiedzi na to znów rozległ się spontaniczny okrzyk: hip, hip, hurra! — na cześć sympatycznego Włocha. Tak

Trener Proletki na mecie w Łodzi ma wyraźnie zadowolona minę. Wyniki kolarzy włoskich uzasadniają jego dobry humor.

Fornalczyk, jako trzeci z Polaków przejeżdża linię mety w Łodzi.

owacyjnie, jak Venturelliego nie witano jeszcze w Łodzi żadnego zwycięzcy. Zresztą z nie mniejszą serdecznością i owacją witano wszystkich kolarzy kończących wyścig, a zwłaszcza Gazdę i Podobasa, którzy zajęli 4 i 5 miejsca. Drugie miejsce na etapie Siewierz — Łódź zajął lider wyścigu Schur.

Czy zajdą jakies poważniejsze zmiany w klasyfikacji drużynowej i indywidualnej na ostatnim już etapie Łódź — Warszawa? Chyba raczej nie, chociaż walka między kolarzami ZSRR i NRD o pierwsze miejsce w klasyfikacji zespołowej może jeszcze przynieść niespodziankę.

JAROSŁAW NIECIECKI

Dziś startują do Warszawy

Dziś o godzinie 13 zbiórka kolarzy i ustawienie się do startu ustanowione przed trybuną ustawioną na ul. Piotrkowskiej przy ul. Parkowej. Start honorowy nastąpi o godz. 13.20. Kolarze przejadą ul. Piotrkowską do ul. Narutowicza, a następnie w kierunku szosy warszawskiej, gdzie przy ul. Wycieczkowej o godz. 13.40 nastąpi ostry start.

Piłkarze ŁKS zawiedli remisując z Lokomotiv Stendal (NRD) 1:1

Natomiast bardzo efektywnie wypadły popisy gimnastyczne i lotnicze

Przyjazd na metę kolarzy poprzedził szereg imprez odbytych na stadionie LKS. Program rozpoczął ciężarówcy, dając pokaz w podnoszeniu ciężarów.

Następnie wystąpiła grupa reprezentacyjna łódzkich gimnastyczek i gimnastyków, prowadzona przez prezesa ŁOZG, zasłużonego działacza sportowego p. Antoniego Lindnera. Grupy te zaprodukowały szereg efektownych ćwiczeń na przyrządach, a zakończyły swoje popisy niemiecki sprawnym uformowaniem kilku piramid.

Z kolei odbył się mecz piłkarski, w którym udział wzięli drużyny: ŁKS — Lokomotiv Stendal (NRD). Niestety poziom spotkania był zbyt niski, a gra tak mało ciekawa, że nie mogła zaspokoić wymagań widzów. Goście to jeden ze słabszych ligowych zespołów NRD, znajduje się bowiem w tabeli na szarym końcu, biorąc więc na zdrowy rozum nie mieli w spotkaniu z mistrzem Polski żadnych szans. Ale ŁKS potrafił wyprzedzić rywala zbyt lekceważąc i zagrał wybitnie ulgowo. Zapomniał widać, że drogę do zwycięstwa można ugotować szybkością akcji. A właśnie z tą wymaganą od nich szybkością byli wyraźnie na bakier i w rezultacie musieli się zadowolić wynikiem remisowym.

Po zdobyciu bramki przez pra-

Przebieg wczorajszego etapu do złudzenia przypominał to, co się działo na drodze z Lipska do Karl Marx Stadt. Przy próbie szybkości, kolarze podobnie jak poprzednio dali z siebie maksimum wysiłku, a następnie jechali zwartą grupą, nie ryzykując poważniejszej rozgrywki. I tu i tam niemal ci sami zawodnicy bo Venturelli, Schur, Geldermans, Vandervecken, Christow dowiedli ponownie, że są bezkonkurencyjni. Polski zesół zajął w tej próbie 6 miejsce, tracąc do Belgów 3 i pół minuty, a wywalczając sekundową przewagę nad Anglikami i Czechosłowakami. O zdobyciu lepszej lokaty nie ma więc co marzyć.

Drużynowo etap wygrała NRD, odrabiając w stosunku do ZSRR niemal 6 minut. Toteż walkę na ostatnim etapie drużyna radziecka rozpoczęła z przewagą zaledwie 3-minutową. Druga była Holandia, trzecia Belgia. Etap w Łodzi Polska zakończyła na 6 miejscu, pozwalając się wyprzedzić jeszcze kolarzom ZSRR i Rumunii, Anglia była 7 a CSR 8.

Po XII etapach Polska utrzymuje się nadal na 5 miejscu bez jakichkolwiek widoków na poprawę. Przeszło 4 i pół minuty przewagi nie da się przecież odrobić na drodze do Warszawy, zwłaszcza przy sprinterskich zdolnościach Belgów. Pozycja nasza nie jest zagrożona, bowiem przewaga 10 minut nad szóstą z kolei Holandią wydaje się wystarczająca asekuracja. To samo dotyczy Belgów, którą od Rumunii dzieli sekundowe różnice czasu.

Do Schura niebezpiecznie zbliżył się zwycięzca etapu łódzkiego Venturelli. Ma on jeszcze około 4 i pół minuty do odrobienia. Czy mu się w ostatniej chwili uda odebrać Schurowi żółta kuszulkę? Zadanie nie jest łatwe, bowiem mistrz świata doskonale orientuje się przecież, z której strony zagraża mu największe niebezpieczeństwo. Fornalczyk utrzymał się na dziesiątej pozycji, a następny Polak Gazda jest 16.

Różnice czasów dzielące najgroźniejszych rywali zmalały zarówno w klasyfikacji drużynowej, jak i indywidualnej, co nie wyklucza niespodzianek na drodze do Warszawy. Ostatni etap będzie niewątpliwie terenem zaciętej walki o utrzymanie stanu posiadania przez liderów.

W ciągu dwóch dni młody Włoch Tomucci poznał smak zwycięstwa i gorzcy porażki. W Krakowie świecił wielki triumf, zajmując zaszczytne pierwsze miejsce. Natomiast na krótkiej trasie Siewierz — Częstochowa poniósł sromotną klęskę, plasując się na 92 miejscu. Na usprawiedliwienie Tomucciego trzeba powiedzieć, że ostatnio rozecherował się on na żółdek. Mimo to jedzie dalej, aby nie zdekompletować swej drużyny.

Stolica polskich włókniarzy — Łódź słynie ze znakomitej organizacji wyścigu. Oczuli to kolarze tuż po przekroczeniu granic województwa łódzkiego. Już w Radomsku porządek był wzorowy. Natomiast Piotrków powitał uczestników wspaniałymi dekoracjami. Nad ulicami zwisały różnokolorowe, mieniące się w słońcu girlandy. Jako porządkowi wystąpili tu harcerze, którzy — o dziwo — świetnie wywalczali się ze swego zadania. Łódź przywitała kolarzy — jak zwykle — wielką owacją. Ulice wspaniale udekorowane, dziesiątki tysięcy ludzi na trasie. Po dość słabych organizacyjnych etapach w Krakowie i Katowicach tym razem polscy gospodarze zrehabilitowali się w pełni.

Mimo niezłych lokat na drugim półtapiacie Częstochowa — Łódź, nasi kolarze mieli na mecie niezbyt wesołe miny. Nawet Staszek Gazda, który zameldował się w czołowej czwórce, był nie w humorze.

Pilnował nas wszyscy na trasie bardzo czujnie. Zwłaszcza Belgowie uważali, czy nie wychodzimy do przodu. A uciec tak szybkim zawodnikom, to jest zadanie niezwykle trudne — powiedział Gazda.

Najbardziej skwaszoną minę miał na stadionie Pruski. Zaraz po starcie z Częstochowy znalazł się on w kraksie i solidnie potknął sobie bok. Mimo to dołączył do zasadniczej grupy, z którą też przyjechał do Łodzi.

Na jeździe indywidualnej na czas posypały się kary na kolarzy. Okazało się, że wśród zawodników znalazło się dziesięciu amatorów współpracujących na szosie, której podczas próby szybkości zabrano regulamin. Komisja sędziowska ukarała więc jedną minutą dziesięciu zawodników, m.in. Kapitonowa (ZSRR) oraz Belgów Vindevogela i Dewolfa.

Mieszkańcy Łodzi są wypróbowanymi entuzjastami kolarstwa, a szczególnie koronnej imprezy tej dyscypliny sportu — Wyścigu Pokoju. Zaraz po zakończeniu etapu przed Grand Hotellem, w którym już tradycyjnie kwatery uczestnicy wyścigu, zgromadzili się nieprzebrane tłumy. Sprawa to jednak spora kłopotu, bo ul. Piotrkowska jest zamknięta dla ruchu kołowego. Duże trudności są również z opuszczeniem kolarskiej kwatery.

Co kraj to obyczaj. Przejechałszy wiele już kilometrów, minęliśmy szereg miast i nikt nie zapisał kolarzy w hotelach, w których kwatery o datę i miejsce urodzenia, czy zamieszkania. Spotkało to ich w Krakowie, gdzie trzeba było dokonać wszelkiego rodzaju formalności związanych z zameldowaniem się.

Wszak gra, takie i siedziowanie, w sumie widowisko mało ciekawe.

Natomiast bardzo efektywnie wypadły popisy akrobatyczne na szybowcu i samolotach zakończony „zestrzeliwaniem” baloników puszczanych w górę. Oczywiście mowa tu o sportowym ze strzelianiu. Dalo ono widzowi jak i pokazy próbe wysokiego wyszkolenia i sprawności pilotów Łódzkiego Aeroklubu. Nie trzeba więc było zachęcać publiczności do okłasków i wznieszenia okrzyków na cześć dzielnych pilotów.

Na zdjęciu: Vindevogel (Belgia), zwycięzca XI etapu, przejeżdża rundę honorową CAF — Dąbrowiecki

I bez tych prób znamy wszyscy skład reprezentacji Polski na mecz z NRF w Hamburgu

Piłkarska reprezentacja Polski, przygotowująca się do międzynarodowego meczu z NRF (20 maja w Hamburgu) rozegrała w piątek w Warszawie sparingowe spotkanie z III-ligowym AZS AWF. Wygrali piłkarze kadry 7:2 (5:1).

Kadra grała z akademikami 2 razy po 30 min. W następnych 30 min. przeciwnikiem kadry był atak reprezentacji oraz kombinowana defensywa. Wynik tego ostatniego spotkania był 0:0.

Podczas spotkania nie wystąpił Baszkiewicz, który podobnie jak Kempny ma kontuzję. Dobrą formą błysnął trenujący po raz pierwszy bramkarz Szymkowiak. W defensywie reprezentacji w dalszym ciągu niepokojąca jest słaba forma stopera Korynka.

Kapitan związkowy ZPN Cz.

Polska — Brazylia 1:0

Na kortach Legii w Warszawie rozpoczął się w piątek mecz 2 rundy strefy europejskiej pucharu Davisa Polska — Brazylia. Po pierwszym dniu przeważła reprezentacja Polski 1:0. Władysław Skonecki pokonał Barnesa 6:1, 4:6, 5:7, 6:1, 6:1. W drugiej grze pojedynczej spotkali się Lelis z Fernandezem. Gra ta, z powodu zapadającego zmroku, została przerwana przy stanie 2:1, w 3 setach dla Brazylijczyka.

Krug podał nieoficjalny skład reprezentacji Polski na mecz w Hamburgu: Stefaniszyn — Floreński, Korynt, Woźniak — Strzykowski, Zientara — Pohl, Brychczy, Hachorek, Libarda, Baszkiewicz. Jako rezerwowi wyjąda: Szymkowiak, Szczepański, Widawski, Gawlik i Kempny.

Koszykarze walczą w Budapeszcie i Istambule

Po intensywnych przygotowaniach, sprawdzianem których był m. in. mecz z reprezentacją Litwy, koszykarze polscy odlecieli do Budapesztu, gdzie 16 bm. rozegrają międzynarodowy mecz z reprezentacją Węgier. Bedzie to 18 spotkanie reprezentacji obydwu krajów. Dotychczas Polacy wygrali tylko dwa razy. Ostatni mecz Węgry — Polska odbył się w 1957 r. w Sofii i zakończył zwycięstwem Węgrów 77:63. Po meczu budapeszteńskim nastąpi reprezentacji odlecia do Istambulu, gdzie w dniach 21—22 maja rozegrane zostaną mistrzostwa Europy.

Drużyna polska wyjechała w następującym składzie: Wichowski i Piskun (Polonia Warszawa), Naradowski, Przywarski, Sitkowski (AZS Warszawa), Pstrokoński i Pawlak (Legia Warszawa), Ol-

szewski (AZS Toruń), Pacula (Wisła Kraków), Dregier (Spółnia Gdańsk), Młynarczyk (Lech Poznań) i Matysik (Słask Wrocław). Najwyższym zawodnikiem zespołu polskiego jest Piskun — 198 cm, a następnie Pawlak — 198 i Wichowski — 196. Wichowski jest tegorocznym „królem strzelców” I ligi, a najwięcej, bo aż 99 razy występował w reprezentacji Polski — Pacula.

Przed wyjazdem do Budapesztu i Istambulu reprezentacja Polski pilnie trenowała pod kierunkiem trenera Olesiewicza. Zespół jest dobrze przygotowany do trudnych bołów w stolicy Turcji. Sądząc z formy, jaka zaobserwowana podczas spotkania z Litwą i na zgrupowaniu, powinien uplasować się na 5—6 pozycji.

Redaguje kolegium. Redakcja i Administracja — Łódź, Piotrkowska 96. Centrala 293-00, łączy z wszystkimi działami. Telefony bezpośrednie: Red. naczelny 325-64. Sekr. odpow. 204-75. Dział społeczno-ekonom. 228-32. Dział miejski 341-10, 337-47, 343-80. Dział kulturalny 223-05. Dział sportowy 208-95. Dział listów i koresp. 303-04. Red. nocna 278-76. — Biuro Ogłoszeń 311-50, 293-00, wewn. 30, czynne do 15.30, sobota do 13.30. — Prenumerata miesięcznie zł 12.50. Prenumerata za granicę wynosi: kwartalnie zł 52.50, półrocznie zł 105, rocznie zł 210. Zamówienia i wpłaty przyjmuje PKWZ „Ruch” Warszawa, ul. Włocha 46, konto PKO Łódź 7-6-578. Prenumerata za granicę wysyła: „Prasa Łódzka”.